

UOHSX00G5ONI

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0272/2017/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-18076/2022/500

Brno 30. 5. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 11. 7. 2017, jehož účastníkem je

- obviněný – Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, obviněným – Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – při zadávání veřejné zakázky „Technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních a rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB“ v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání ze dne 16. 8. 2012, jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 25. 9. 2012 pod ev. č. 232711, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S187-307226,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1

písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních a rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB“ v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání ze dne 16. 8. 2012, jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 25. 9. 2012 pod ev. č. 232711, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S187-307226, **nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 citovaného zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal s odkazem na technické důvody a důvody ochrany výhradních práv v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, neboť existenci technických důvodů, pro které by veřejnou zakázku mohl realizovat pouze vybraný uchazeč – IBM Česká republika, spol. s.r.o., IČO 14890992, se sídlem V Parku 2294/4, 148 00 Praha 4 – Chodov – obviněný neprokázal, a i když předmětnou veřejnou zakázku mohl realizovat pouze vybraný uchazeč z důvodu ochrany výhradních práv, byl důvod spočívající v nutnosti ochrany výhradních práv jmenovaného vybraného uchazeče zaviněně vytvořen předchozím postupem obviněného při uzavření „Smlouvy o dílo“ č. CEE005 ze dne 8. 10. 2004 na informační systém ISMS, protože obviněný si potřeby budoucích návazných plnění souvisejících s předmětem původní smlouvy musel být vědom, přičemž výše uvedený postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný uzavřel dne 10. 9. 2012 s jmenovaným vybraným uchazečem „Dodatek č. 19“ ke Smlouvě o dílo č. CEE005 na veřejnou zakázku.**

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ukládá

pokuta ve výši 100 000 Kč (jedno sto tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadávací řízení na veřejnou zakázku „Technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních a rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB“ (dále jen „veřejná zakázka“) bylo zahájeno dne 16. 8. 2012 na základě „Výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění“ (dále jen „výzva“).
2. Dne 10. 9. 2012 obviněný – Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – uzavřel s vybraným uchazečem – společností IBM Česká republika, spol. s.r.o., IČO 14890992, se sídlem V Parku 2294/4, 148 00 Praha 4 – Chodov (dále jen „vybraný uchazeč“ nebo „vybraný dodavatel“) – na veřejnou zakázku „Dodatek č. 19“ (dále jen „dodatek

č. 19“) ke „Smlouvě o dílo“ č. CEE005 ze dne 8. 10. 2004 (dále jen „původní smlouva“ nebo „původní smlouva o dílo“).

3. Oznámení o zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2012 pod ev. č. 232711 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S187-307226.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), získal na základě vlastní činnosti pochybnosti o zákonnosti postupu obviněného, který se mohl dopustit porušení zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, přičemž výše uvedený postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a obviněný již uzavřel dodatek k původní smlouvě s vybraným uchazečem.
5. Z výše uvedených důvodů Úřad zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S0272/2017/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v předmětné veřejné zakázce.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

6. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel (obviněný).
7. Zahájení správního řízení oznámil Úřad obviněnému přípisem ze dne 11. 7. 2017 pod č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-20358/2017/531/Est, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi, které vymezují předmět správního řízení. Současně Úřad usnesením z téhož dne č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-20361/2017/531/Est stanovil účastníkovi řízení lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko.
8. Správní řízení bylo zahájeno podle § 113 zákona dne 11. 7. 2017, tj. dnem, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno obviněnému.
9. Obviněný ve stanovené lhůtě zaslal Úřadu své vyjádření ze dne 20. 7. 2017 spolu s dokumentací, jež Úřad obdržel dne 21. 7. 2017.
10. Úřad usnesením ze dne 31. 7. 2017 č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-21963/2017/531/Est určil obviněnému lhůtu k zaslání „Dodatku č. 15 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě ze dne 27. 10. 2010 (dále jen „dodatek č. 15“) a „Dodatku č. 17 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě ze dne 28. 11. 2011 (dále jen „dodatek č. 17“), včetně příloh obou těchto dodatků.
11. Obviněný zaslal Úřadu ve stanovené lhůtě podání ze dne 1. 8. 2017 obsahující dodatek č. 15 a dodatek č. 17 včetně příloh, jež Úřad obdržel dne 2. 8. 2017.
12. Úřad usnesením ze dne 10. 8. 2017 č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-23072/2017/531/Est určil obviněnému lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
13. Obviněný zaslal Úřadu v průběhu lhůty stanovené předmětným usnesením podání ze dne 15. 8. 2017, ve kterém požádal Úřad o prodloužení lhůty určené výše cit. usnesením, jež Úřad obdržel stejného dne.

14. Úřad usnesením ze dne 16. 8. 2017 č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-23752/2017/531/ESt určil obviněnému s ohledem na jeho žádost novou lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
15. Obviněný zaslal Úřadu ve lhůtě stanovené předmětným usnesením své vyjádření ze dne 23. 8. 2017, jež Úřad obdržel téhož dne.

Vyjádření obviněného ze dne 20. 7. 2017

16. Obviněný ve svém vyjádření předně nesouhlasí s tím, že při zadávání předmětné veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem, a je přesvědčen, že jednací řízení bez uveřejnění představovalo jediný možný způsob zadání předmětné veřejné zakázky. Dle obviněného bylo základním cílem veřejné zakázky napojení ISMS-CRAB (Informační systém majetku státu – dále jen „ISMS“, Centrální registr administrativních budov – dále jen „CRAB“) na Informační systém základních registrů (dále jen „ISZR“) tak, aby po ukončení provozu stávajících registrů mohl ISMS-CRAB nadále plnohodnotně využívat referenční údaje vedené v ISZR, a zajistit tak splnění požadavků stávající funkcionality ISMS-CRAB na získání referenčních dat. Obviněný předesílá, že veřejná zakázka na ISMS, zadaná v roce 2004 vybranému uchazeči, tzn. původní veřejná zakázka, představovala specifické programové řešení, které bylo vytvořeno na míru jeho potřebám. Současně je obviněný přesvědčen, že měl v roce 2004 plné a neomezené právo na rozhodnutí, zda původní veřejnou zakázku na zhotovení ISMS zadá s respektováním autorského práva dodavatele software, a to bez možnosti nejistých pokusů v budoucnosti měnit zdrojový kód vlastními kapacitami, popř. za pomoci jiného dodavatele, anebo zda zadá danou veřejnou zakázku mnohem draž, s tím, že až v budoucnosti vyvstane požadavek na rozvoj systému, bude schopen sám či za přispění třetí osoby systém ze zdrojových kódů upravit. Vzhledem k tomu, že obviněný v roce 2004 zadal veřejnou zakázku na ISMS, tj. původní veřejnou zakázku, tak, že respektoval autorská práva, nebylo následně možné posuzovanou veřejnou zakázku vysoutěžít jinak, než jejím zadáním v jednacím řízení bez uveřejnění vybranému uchazeči, jenž byl jako jediný schopen a oprávněn požadovanou úpravu zdrojového kódu provést.
17. Obviněný dále ve svém vyjádření poznamenává, že z ustáleného výkladu ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona vyplývá, že o technických důvodech je možné uvažovat i tehdy, pokud by poskytnutí poptávaného plnění jiným dodavatelem bylo sice možné, nicméně by tento způsob vedl k nepoměrně vyšším finančním nákladům, což by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti vynakládání veřejných financí. Obviněný předesílá, že je organizační složkou státu, což způsobuje, že je v rámci své činnosti vázán zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Citované zákony ukládají obviněnému povinnost nakládat s majetkem České republiky účelně a hospodárně. Obviněný tedy při zadávání šetřené veřejné zakázky postupoval tak, aby dodržel nejen zákon, ale i požadavky plynoucí pro něj z obou shora jmenovaným právních předpisů.
18. Obviněný dále sděluje, že předmětem posuzované veřejné zakázky byly takové změny, jež zasáhly do integrity autorského díla a jeho celkové koncepce, jednalo se tedy o takové změny a zásahy, které byl oprávněn učinit pouze samotný autor tohoto díla (vybraný uchazeč), potažmo jiná osoba, ovšem výhradně se souhlasem autora. Obviněný v této souvislosti upozorňuje, že pokud by měl zabezpečit, aby na něj přešla autorská (licenční) práva, a to

včetně zdrojových kódů, jež by mu umožnily zadat veřejnou zakázku jakémukoliv dodavateli, pak je vysoce pravděpodobné, že by pořizovací cena ISMS, čili cena za plnění původní veřejné zakázky, byla diametrálně vyšší, což by však bylo z ekonomického hlediska neefektivní. Obviněný shrnuje, že posuzovanou veřejnou zakázku tedy zadal v jednacím řízení bez uveřejnění i z důvodu ochrany autorských práv vybraného uchazeče.

19. Obviněný dále uvádí, že si před zahájením zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku nechal vyhotovit „Posudek rozšíření ISMS dle návrhu dodatku č. 19 z července 2012“ (dále jen „posudek“). Z tohoto posudku dle obviněného vyplývá, že šetřená veřejná zakázka mohla být realizována pouze dodavatelem veřejné zakázky na dodávku ISMS, tzn. výhradně vybraným uchazečem, a to jednak z důvodů technických, a současně z důvodu ochrany výhradních práv.
20. Obviněný zdůrazňuje, že v šetřeném případě nenastal jeho přičiněním (ani jeho nešikovností) stav „zavinění exkluzivity“, tj. stav, kdy musel s ohledem na individuální okolnosti zadávání veřejné zakázky na ISMS předpokládat nutnost zadání navazujících veřejných zakázek. Dle obviněného rozsah předmětu plnění veřejné zakázky na dodávku ISMS pokrýval v době jejího zadání všechny známé požadavky, jež obviněný měl, resp. předpokládal. Obviněný zastává názor, že v roce 2004 nemohl předvídat, že mu takřka o 8 let později vznikne nová povinnost vyplývající z ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“), na kterou bude muset reagovat a splnit ji.
21. Obviněný na závěr uvádí, že Úřad již v minulosti, a sice v roce 2015 a v roce 2016, předmětnou veřejnou zakázku opakovaně prověřoval, přičemž neshledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední. Od té doby přitom nenastaly žádné nové skutečnosti. Pokud Úřad v oznámení o zahájení řízení o přestupku odkazuje mj. na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 112/2013 ze dne 15. 10. 2015, pak obviněný zdůrazňuje, že se jedná o rozsudek, jenž měl Úřad nepochybně k dispozici již v době, kdy důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední neshledal.
22. Obviněný s odkazem na všechny popsané skutečnosti ve svém vyjádření navrhuje, aby Úřad vedené řízení o přestupku zastavil.

Vyjádření obviněného ze dne 23. 8. 2017

23. Obviněný primárně předesílá, že si je vědom toho, že je povinen unést důkazní břemeno ohledně použití jednacích řízení bez uveřejnění. Obviněný již před zahájením šetřeného zadávacího řízení náležitě posoudil možnost postupu podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona, a to jak z hlediska technického, tak i z hlediska možného zásahu do autorských práv. O právě řečeném podle obviněného svědčí jednak to, že si nechal zpracovat posudek, a dále prohlášení jednatele a generálního ředitele vybraného uchazeče ze dne 24. 6. 2010, jež prokazuje existenci výhradních práv vybraného uchazeče. Obviněný v dalším poznamenává, že posouzení otázky, zda plnění, jehož mělo být dosaženo uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku, může zajistit z technických důvodů a z důvodu existence výhradních práv výlučně vybraný uchazeč, bylo zpracovatelem posudku vedeno ke zcela konkrétním podmínkám, a nikoliv toliko k obecným závěrům. Obviněný navrhuje Úřadu provést důkaz svědky, a to prof. Ing. Jiřím Voříškem, jenž se podílel na zpracování posudku, a dále pracovníkem vybraného uchazeče.

24. Obviněný dále sděluje, že postup podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona je možný výhradně v tom případě, že objektivně neexistuje více než jeden dodavatel poptávaného předmětu veřejné zakázky, přičemž tato skutečnost musí být prokazatelná a zpětně přezkoumatelná. Obviněný má za to, že ve zde projednávané věci jsou dané podmínky zcela evidentně splněny. Obviněný opětovně poukazuje na fakt, že obdobně jako on byli nuceni povinnost plynoucí z § 5 odst. 3 zákona o základních registrech řešit i další veřejní zadavatelé, přičemž tito taktéž použili jednací řízení bez uveřejnění.
25. Obviněný na závěr shrnuje, že prokázal, že v jeho případě skutečně vyvstaly mimořádné okolnosti opravňující užití jednacího řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 4 písm. a) zákona, a současně prokázal, že před aplikací jednacího řízení bez uveřejnění dle shora citovaného ustanovení zákona náležitě zkoumal, zda jsou splněny podmínky jeho použití.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 1. 9. 2017

26. Dne 1. 9. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0272/2017/VZ-25544/2017/531/Est (dále jen „napadené rozhodnutí“), ve kterém dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky porušil § 21 odst. 2 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal z technických důvodů a z důvodu ochrany výhradních práv v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, neboť neprokázal, že by předmětnou veřejnou zakázku mohl z technických důvodů realizovat pouze vybraný uchazeč a důvod spočívající v nutnosti ochrany výhradních práv vybraného uchazeče vytvořil obviněný v důsledku svého předchozího vědomého postupu při uzavírání smluv týkajících se předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž uvedený postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 10. 9. 2012 s vybraným uchazečem dodatek č. 19 na předmět plnění veřejné zakázky.
27. Za spáchání výše uvedeného přestupku byla obviněnému výrokem II. napadeného rozhodnutí uložena pokuta ve výši 200 000 Kč.
28. Úřad napadené rozhodnutí vystavěl zejména na tom, že obviněný ve vztahu k prokázání splnění technických důvodů umožňujících použití jednacího řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 4 písm. a) zákona neunesl důkazní břemeno, jelikož se mu nepodařilo prokázat, že by celý předmět veřejné zakázky musel z výše uvedených důvodů realizovat pouze vybraný uchazeč. Dle Úřadu obviněný tuto skutečnost pouze tvrdil, aniž by předložil podklady, které by toto tvrzení prokazovaly. Úřad dále konstatoval, že důvod ochrany výhradních práv vybraného uchazeče vytvořil obviněný v důsledku svého předchozího vědomého postupu při uzavírání smluv týkajících se předmětu plnění veřejné zakázky. Nedošlo tedy k prokázání toho, že by si obviněný sám nezpůsobil „stav exkluzivity“, na jehož základě musí zadávat veřejnou zakázku pouze vybranému uchazeči. „Stav exkluzivity“ byl dle Úřadu způsoben již smlouvou na předmět plnění původní veřejné zakázky a následně pak dodatkem č. 15, kterým došlo k rozšíření ISMS o modul CRAB.
29. Dne 18. 9. 2017 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 1. 9. 2017, obviněný tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 12. 2017

30. Dne 14. 12. 2017 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0153/2017/VZ-36539/2017/322/JSu (dále jen „původní rozhodnutí o rozkladu“), kterým napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.
31. Předseda Úřadu své rozhodnutí odůvodnil tím, že v daném případě obviněný neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že by si „stav exkluzivity“ ve vztahu k vybranému uchazeči a zadávání navazujících veřejných zakázek (včetně nyní řešené) nezpůsobil vlastní vinou. Obviněný tak neprokázal splnění materiální podmínky, která musí být vedle prokázání existence důvodu ochrany výhradních práv rovněž splněna, aby mohl být postup obviněného shledán zákonným. Obviněný tedy nepostupoval v souladu se zákonem, když zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny podmínky umožňující takový postup, přičemž na posouzení věci nemůže mít vliv ani ta skutečnost, že při zadávání veřejné zakázky na původní smlouvu, jehož důsledkem byl „stav exkluzivity“, nebyly porušeny právní předpisy.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2019

32. Obviněný proti původnímu rozhodnutí o rozkladu podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Krajský soud rozsudkem č. j. 62 Af 13/2018-74 ze dne 10. 10. 2019 (dále jen „rozsudek KS“) žalobě vyhověl a původní rozhodnutí o rozkladu zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.
33. Krajský soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že by se v posuzované věci mohlo jednat o případ, kdy zadavatel při zadávání původní veřejné zakázky budoucí potřebu zadávat navazující veřejné zakázky předvídat objektivně nemůže, avšak z důvodu nastalé objektivní změny okolností je následně nucen navazující veřejnou zakázku zadat.
34. Z tohoto důvodu je dle krajského soudu nutno doplnit skutková zjištění ohledně stavu, v němž se obviněný nacházel před uzavřením dodatku č. 19. S ohledem na význam postupu obviněného při uzavírání dodatku č. 15 je pak nutno doplnit skutková zjištění i ohledně stavu, v němž se obviněný nacházel při uzavírání dodatku č. 15. Teprve poté je třeba na základě obhajoby obviněného posoudit otázku, nakolik byly důvody, o které obviněný použití jednacím řízení bez uveřejnění opíral, důsledkem předchozího vědomého postupu obviněného, tedy nakolik se obviněný do stavu vendor lock-in dostal sám, přičemž je nutné posoudit, zda se jednalo o třetí či čtvrtou typovou situaci z celkem čtyř typových situací, o které se mohlo podle způsobu postupu zadavatele jednat, které krajský soud v předmětném rozsudku nastínil (tedy zjednodušeně řečeno, zda zadavatel mohl předvídat budoucí potřebu zadávat navazující veřejné zakázky).

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2021

35. Proti rozsudku KS podal předseda Úřadu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 1 As 383/2019-56 dne 25. 11. 2021 (dále jen „rozsudek NSS“) kasační stížnost zamítl.
36. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že je třeba postavit najisto otázku, kdy přesně vznikl stav vendor lock-in, a rovněž je třeba jasně odůvodnit možnost obviněného se z tohoto stavu vyvázat před uzavřením dodatku č. 19. Klíčové je posouzení, zda obviněný musel v určitý okamžik před uzavřením dodatku č. 19 rozumně předpokládat, že v budoucnu vyvstane potřeba změny dříve poptávaného plnění v rozsahu posuzovaného jednacím řízení bez uveřejnění. Úřadu dle Nejvyššího správního soudu chybí konkrétní

argumenty k tomu, že obviněný se při uzavírání dodatku č. 19 nacházel v situaci, která byla ovlivněna důvody, jež obviněný předtím mohl předvídat, a přitom jejich působení nezabránil v době, kdy uzavíral dodatek č. 15, ačkoli tak mohl učinit.

37. Dle Nejvyššího správního soudu platí, že jestliže je Úřad přesvědčen o tom, že žalobce měl možnost se ze stavu vendor lock-in výhradou vlastnických či autorských práv vyvázat, musí tuto svoji argumentaci – v podmínkách projednávané věci, v nichž stěžovatel srozumitelně předestřel své důvody pro aktivaci jednacního řízení bez uveřejnění – podložit i konkrétními skutkovými zjištěními.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 2. 3. 2022

38. Rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-04197/2022/161 ze dne 2. 3. 2022 (dále jen „druhé rozhodnutí o rozkladu“) bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání Úřadu.
39. Předseda Úřadu v druhém rozhodnutí o rozkladu mj. uvedl, že *„[k] tomu, aby bylo možné uzavřít, že obviněný měl možnost se ze stavu vendor-lock in vyvázat, je nutno učinit dle závazného právního názoru soudů další skutková zjištění, to platí zejm. ohledně stavu, v jakém se obviněný nacházel při uzavírání dodatku č. 15. Je třeba mít na zřeteli, že Nejvyšší správní soud nepovažuje za případné, aby k vyvrácení objektivní nemožnosti předpokládat potřebu změny systému při zadávání původní zakázky postačovala „racionální úvaha Úřadu“ v tom smyslu, že dochází často jak ke změnám právní úpravy, tak k překotnému vývoji informačních technologií. Takovýmto plošným nazíráním by totiž byla dle Nejvyššího správního soudu možnost zadávat veřejné zakázky v JŘBU (jednací řízení bez uveřejnění, pozn. Úřadu) eliminována. V pokračujícím správním řízení je tedy nutno doplnit skutková zjištění a v návaznosti na jejich vyhodnocení je nutno ve věci znovu rozhodnout. V rozhodnutí nechť je vypořádána i otázka případného promlčení odpovědnosti za projednávaný přestupek.“*

Nové projednání věci Úřadem

40. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-08701/2022/523 ze dne 10. 3. 2022 účastníka řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení. Současně Úřad účastníkovi řízení usnesením č. j. ÚOHS-08808/2022/523 ze dne 11. 3. 2022 určil lhůtu, ve které mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
41. Obviněný zaslal Úřadu ve stanovené lhůtě své vyjádření ze dne 16. 3. 2022, jež Úřad obdržel dne 17. 3. 2022.
42. Usnesením č. j. ÚOHS-11447/2022/523 ze dne 4. 4. 2022 určil Úřad obviněnému lhůtu k provedení úkonů, a to konkrétně ve výroku 1. uvedeného usnesení k zaslání veškeré dokumentace související s postupem obviněného při uzavírání původní smlouvy včetně všech dodatků. Ve výroku 2. uvedeného usnesení určil Úřad obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k podání písemného sdělení, na jakou dobu obviněný zamýšlel Informační systém majetku státu pořídit, tzn. po jak dlouhou dobu jej obviněný plánoval využívat a udržovat funkční, popř. rozvíjet, a v této souvislosti objasnění okolností při uzavírání původní smlouvy, včetně doložení relevantních materiálů k tvrzeným skutečnostem. Na závěr Úřad ve výroku 3. shora uvedeného usnesení určil obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k podání písemného sdělení, co obviněný očekával, že nastane po ukončení smluvního vztahu z původní smlouvy, včetně doložení relevantních materiálů k tvrzeným skutečnostem.

43. Obviněný zaslal Úřadu ve stanovené lhůtě vyjádření ze dne 13. 4. 2022 a dokumentaci související s původní smlouvou, jež Úřad obdržel téhož dne.
44. Usnesením č. j. ÚOHS-13963/2022/523 ze dne 27. 4. 2022 určil Úřad obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to konkrétně ve výroku 1. uvedeného usnesení k podání písemného sdělení, na jakou dobu zamýšlel obviněný ISMS pořídit, tzn. po jak dlouhou dobu jej obviněný plánoval využívat a udržovat funkční, popř. rozvíjet, a to v době uzavření původní smlouvy, včetně doložení relevantních materiálů k tvrzeným skutečnostem, pokud těmito disponuje. Ve výroku 2. uvedeného usnesení určil Úřad obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to podání písemného sdělení, na základě jakých skutečností se obviněný mohl v době uzavření původní smlouvy domnívat, že po ukončení smluvního vztahu z původní smlouvy budou ICT služby poskytovány v rámci spolupráce v resortu Ministerstva financí, konkr. Státní tiskárnou cenin, včetně doložení relevantních materiálů k tvrzeným skutečnostem. Dále ve výroku 3. shora uvedeného usnesení Úřad určil obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k zaslání Servisní smlouvy k ISMS ze dne 15. 11. 2006 (dále jen „servisní smlouva“) včetně jejích dodatků. Na závěr ve 4. výroku shora uvedeného usnesení Úřad určil obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k opětovnému zaslání „Dodatku č. 11 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě ze dne 13. 8. 2009 (dále jen „dodatek č. 11“) a „Dodatku č. 13 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě ze dne 8. 12. 2009 (dále jen „dodatek č. 13“) v úplném znění.
45. Obviněný zaslal Úřadu své vyjádření ze dne 29. 4. 2022, jež Úřad obdržel dne 2. 5. 2022.
46. Usnesením č. j. ÚOHS-15011/2022/523 ze dne 5. 5. 2022 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
47. Obviněný zaslal Úřadu žádost o prodloužení lhůty stanovené usnesením č. j. ÚOHS-15011/2022/523 ze dne 9. 5. 2022, jež Úřad obdržel téhož dne.
48. Usnesením č. j. ÚOHS-15508/2022/523 ze dne 10. 5. 2022 Úřad obviněnému prodloužil lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, do 17. 5. 2022.
49. Obviněný zaslal Úřadu své vyjádření ze dne 16. 5. 2022, jež Úřad obdržel téhož dne.

Vyjádření obviněného ze dne 16. 3. 2022

50. Obviněný ve svém stanovisku opětovně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně řešení otázky, zda je naplněna podmínka postupu dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona a zda existuje pouze jeden dodavatel, který je schopen veřejnou zakázku splnit.
51. Dále obviněný opětovně odkazuje na znalecký posudek, který byl ve věci vyhotoven a obviněným předložen. Obviněný je přesvědčen, že dosavadní předložená vyjádření jednoznačně a bez výjimky potvrdila, že žádný jiný subjekt kromě vybraného uchazeče nebyl oprávněn realizovat předmět plnění veřejné zakázky způsobem, aby nedocházelo k zásahu do autorských práv vybraného uchazeče. Jediným možným řešením by byla cesta úplného nahrazení původního autorského díla dodavatele novým autorským dílem, což by ale představovalo extrémně vysoké výdaje a zcela nevhodné řešení, což je v rozporu se smyslem zákona či judikaturou krajského soudu i Nejvyššího správního soudu.
52. Obviněný dále trvá na tom, že zcela v souladu s § 23 odst. 4 písm. a) zákona zadal předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, neboť jen vybraný uchazeč byl objektivně schopen poskytnout obviněnému požadované plnění a z minulosti zde existovala výhradní

autorská práva, která obviněný musel respektovat, přičemž mu tato omezení nelze přičítat k tíži.

53. Obviněný dále odkazuje na své vyjádření ze dne 20. 7. 2017, ze kterého dle něj zcela nepochybně plyne, že ISMS zadaný v roce 2004 představoval specifické programové řešení vytvořené na míru potřebám obviněného, a to s ohledem na jeho působnost stanovenou platnou právní úpravou. Obviněný také opětovně uvádí, že Úřad předmětnou veřejnou zakázku prošetřoval již v roce 2015 a 2016, přičemž neshledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední.
54. Na závěr obviněný konstatuje, že dle jeho názoru nade vší pochybnost prokázal existenci důvodu pro užití jednacního řízení bez uveřejnění. Při zadávání původní veřejné zakázky nemohl mít vědomí o tom, že v budoucnu mu vznikne potřeba zadat dotčené veřejné zakázky, resp. předmětnou veřejnou zakázku.

Vyjádření obviněného ze dne 13. 4. 2022

55. V prvé řadě obviněný ve svém stanovisku sděluje, že veškerou dokumentaci zaslal Úřadu dne 12. 4. 2022 na 2 technických nosičích dat (2x CD).
56. K výroku č. 2 předmětného usnesení obviněný sděluje, že ISMS zadaný v roce 2004 představoval specifické programové řešení vytvořené na míru potřebám obviněného. Zadání ISMS v roce 2004 bylo pojato jako komplexní řešení všech v té době známých požadavků a potřeb obviněného, které bylo možné uplatnit do zadání a následně plnění, a to včetně těch, které mohl obviněný objektivně předvídat. Současně obviněný reaguje na Úřadem vyjádřenou pochybnost, zda pochybení obviněného nemělo původ již v roce 2004 při uzavírání původní smlouvy, mj. tak, že Úřad již i v minulosti směřoval dvě rozdílné situace, a to aktualizaci ISMS a rozšíření ISMS o další systémy a registry, a tedy nebylo zohledněno, o jaké funkcionality se mělo jednat a jakým způsobem měl obviněný vědomě zapříčinit stav exkluzivity vybraného uchazeče. Obviněný zdůrazňuje, že v prvním případě se jednalo o tzv. up-date, čímž se rozumí určité změny stávajícího systému, přičemž nedochází k rozšíření systému o něco nového, ale pouze se upravují komponenty a prvky již existujícího systému. V druhém případě se však skutečně jednalo o nutnost systém rozšířit o nový prvek, vyplývající ze zcela nového zákonného požadavku, který nemohl obviněný předvídat, a proto se nelze ztotožnit s přesvědčením Úřadu, že sám obviněný již v roce 2004 měl předvídat tuto situaci, neboť se jedná o výklad příliš extenzivní.
57. K výroku č. 2 předmětného usnesení obviněný sděluje, že po ukončení smluvního vztahu z původní smlouvy předpokládal, že ICT služby budou poskytovány v rámci vertikální spolupráce v resortu Ministerstva financí, konkr. Státní tiskárnou cenin. K důvodnosti tohoto očekávání obviněný odkázal na výroční zprávu Státní tiskárny cenin z roku 2011.
58. Na závěr se obviněný důrazně vymezuje proti tvrzením, že by se v přechozích zadávacích řízeních dopustil nějakého pochybení a upozorňuje, že „stav exkluzivity“ nebyl vytvořen jednáním obviněného a nevznikl samoučelně, ale byl přirozenou součástí předmětu plnění a neoddelitelným důsledkem toho, že v rámci předmětu plnění vznikala autorská díla.

Vyjádření obviněného ze dne 29. 4. 2022

59. Obviněný k výroku č. 1 předmětného usnesení sděluje, že jelikož požadovaný časový údaj není v původní smlouvě uveden, a s ohledem na dlouhé časové období, které uplynulo od uzavření

původní smlouvy (18 let), nemá žádné relevantní materiály k dispozici a v plném rozsahu odkazuje na své vyjádření ze dne 13. 4. 2022.

60. K výroku č. 2 výše uvedeného usnesení obviněný opětovně odkazuje na výroční zprávu Státní tiskárny cenin z roku 2011 a své vyjádření ze dne 13. 4. 2022, přičemž dodává, že k uvedené problematice i s ohledem na dlouhé časové období nemá k dispozici další relevantní materiály.
61. K výroku III. a IV. předmětného usnesení zasílá obviněný veškerou vyžádanou dokumentaci, konkr. dodatek č. 11, dodatek č. 13 a servisní smlouvu včetně 3 dodatků k ní.
62. Na závěr obviněný uvádí, že je přesvědčen, že Úřad má již k dispozici potřebnou dokumentaci, ze které vyplývá, že byly splněny zákonné podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění, a odkazuje na svá předchozí vyjádření včetně těch učiněných v rámci soudního přezkumu před příslušnými správními soudy.

Vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022

63. Obviněný ve svém vyjádření ze dne 16. 5. 2022 sděluje, že „*problematika předmětné veřejné byla ze strany obviněného dostatečně předestřena, doložena v rámci dosavadních správních, soudních řízení, kdy byla popsána projektovým záměrem, který úzce navazoval na již poskytovanou provozní a servisní podporu ICT infrastruktury obviněného, kterou zadavateli poskytoval vybraný uchazeč.*“. Dále obviněný odkazuje na svá předchozí vyjádření ze dne 16. 3. 2022, 13. 4. 2022 a 29. 4. 2022. Na závěr obviněný konstatuje, „*že před jednacím řízením bez uveřejněním zkoumal, zda jsou naplněny podmínky pro jeho použití*“, a že následně tyto podmínky opravdu nastaly. Obviněný má za to, že nepochybil a postupoval v souladu se zákonem.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

64. Úřad na základě § 112 a násl. ustanovení zákona přezkoumal znovu případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření a informací předložených obviněným, a na základě vlastních zjištění a při zohlednění závěrů uvedených ve shora citovaných rozsudcích krajského soudu, Nejvyššího správního soudu a v druhém rozhodnutí o rozkladu konstatuje, že obviněný nepostupoval v zadávacím řízení v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K aplikaci právní úpravy

65. Podle § 274 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), se podle zákona, ve znění účinném přede dnem nabytí ZZVZ, postupuje v řízeních o přezkoumání úkonů zadavatele a řízení o správních deliktech zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti ZZVZ, jestliže se týkají zadávání veřejných zakázek nebo rámcových smluv, podle zákona ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti ZZVZ.
66. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod platí, že se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
67. Úřad uvádí, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zahájeno i ukončeno (dodatek č. 19 na veřejnou zakázku byl uzavřen 10. 9. 2012) za účinnosti zákona, přičemž nyní účinný ZZVZ ve

svých přechodných ustanoveních mj. stanoví, že v řízeních o přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti ZZVZ se postupuje podle zákona, týkají-li se zadávání veřejných zakázek dle zákona. Současně je Úřad povinen v souladu s čl. 40 odst. 6 větou druhou Listiny základních práv a svobod přihlídnout ve prospěch pachatele k pozdější příznivější právní úpravě, je-li taková, resp. musí zvážit, zda později přijatá právní úprava příznivější není. Zmíněné ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v řízeních o sankcích za správní delikty, resp. přestupky. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Afs 68/2011-99 ze dne 21. 3. 2012 a č. j. 2 Afs 64/2012-48 ze dne 12. 4. 2013. V posuzované věci lze konstatovat, že nová právní úprava obsažená v ZZVZ není pro obviněného příznivější, neboť dle § 63 odst. 3 písm. b) a c) ZZVZ zadavatel může také použít jednací řízení bez uveřejnění, pokud veřejná zakázka může být splněna pouze určitým dodavatelem, neboť z technických důvodů neexistuje hospodářská soutěž, nebo je to nezbytné z důvodu ochrany výhradních práv včetně práv duševního vlastnictví. Dle komentářové literatury (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck. 2017. str. 394) k právě citovanému ustanovení „[v]yužití JŘBU dle odstavce 3 písm. b) (z technických důvodů neexistuje hospodářská soutěž) a dle odstavce 3 písm. c) (je to nezbytné z důvodu ochrany výhradních práv včetně práv duševního vlastnictví) váže ZVZ (ZZVZ, pozn. Úřadu) díky úpravě v odstavci 4 na splnění dalších dvou zde uvedených podmínek. První podmínkou je skutečnost, že veřejnou zakázku nelze zadat v jiném druhu zadávacího řízení než v JŘBU (jednací řízení bez uveřejnění, pozn. Úřadu). V této souvislosti je třeba zdůraznit, že důkazní břemeno ohledně nemožnosti provést jiný druh zadávacího řízení než JŘBU leží na zadavateli. Zadavatel by tak měl uvedení relevantních důvodů, pro které nebylo možné realizovat jiný druh zadávacího řízení, učinit nejlépe součástí dokumentace k veřejné zakázce.“ Podle obou právních úprav (dle zákona i ZZVZ) jsou tedy důvodem pro použití jednacího řízení bez uveřejnění důvody technické a ochrana výhradních práv. V případě obou právních úprav je rovněž nutné, aby zadavatel prokázal existenci podmínek opravňujících použití jednacího řízení bez uveřejnění. Dále je třeba posoudit případné odlišnosti vymezení skutkové podstaty přestupku dle zákona a dle ZZVZ. Podle Úřadu je úprava § 120 odst. 1 písm. a) zákona a § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ z převážné části stejná, pouze ohledně požadavku, aby postupem zadavatele došlo k „ovlivnění výběru dodavatele“, stanovil zákon mírnější podmínku, jelikož bylo zapotřebí, aby došlo k „podstatnému ovlivnění“, kdežto dle ZZVZ postačí pouhé „ovlivnění“ výběru dodavatele. V poslední řadě je zapotřebí posoudit i jednotlivé výše sankce dle zákona a dle ZZVZ, které mohou být obviněnému uloženy, přičemž v obou případech obviněnému hrozí uložení pokuty ve stejné maximální výši do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč.

68. Úřad na základě výše uvedeného uzavírá, že právní úprava dle ZZVZ není pro zadavatele právní úpravou příznivější, tudíž je třeba přestupek posuzovat podle právní úpravy účinné v době jeho spáchání, tedy dle zákona.
69. Úřad na tomto místě pro bližší upřesnění procesní situace vedeného správního řízení dále uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, účinný od 1. 7. 2017

(dále jen „zákon o přestupcích“), je třeba s ohledem na jeho § 112 odst. 1 na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem a ZZVZ, ode dne účinnosti zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Prvním úkonem učiněným vůči zadavateli ve správním řízení, které je vedeno ve věci podezření ze spáchání přestupku, bylo oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 11. 7. 2017. Zadavatel je proto v tomto rozhodnutí označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele).

Relevantní ustanovení právních předpisů

70. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
71. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
  - a) Česká republika,
  - b) státní příspěvková organizace,
  - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
  - d) jiná právnická osoba, pokud
  - e) byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
  - f) je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním dozorcím či kontrolním orgánu.
72. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace.
73. Podle § 21 odst. 2 zákona může zadavatel pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a za podmínek stanovených v § 22 a 23 rovněž jednacím řízením s uveřejněním nebo jednacím řízením bez uveřejnění; otevřené řízení se nepoužije v případě veřejných zakázek v oblasti ochrany nebo bezpečnosti.
74. Podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona může zadavatel zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění rovněž tehdy, jestliže veřejná zakázka může být splněna z technických či uměleckých důvodů, z důvodu ochrany výhradních práv nebo z důvodů vyplývajících ze zvláštního právního předpisu pouze určitým dodavatelem.
75. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

76. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d).

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

77. Podle § 1 odst. 3 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových“), je Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových organizační složkou státu a účetní jednotkou.
78. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku České republiky“), jsou organizačními složkami státu ministerstva a jiné správní úřady státu, Ústavní soud, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády České republiky, Kancelář Veřejného ochránce práv, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky a jiná zařízení, o kterých to stanoví zvláštní právní předpis anebo tento zákona (§ 51); obdobné postavení jako organizační složka státu má Kancelář Poslanecké sněmovny a Kancelář Senátu.
79. Podle § 7 odst. 1, věty první, zákona o majetku České republiky činí právní úkony jménem státu vedoucí organizační složky, jíž se tyto právní úkony týkají, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak.
80. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), v rozhodném znění (dále jen „autorský zákon“), se za dílo podle tohoto zákona považuje též počítačový program, je-li původní v tom smyslu, že je autorovým vlastním duševním výtvořem. Databáze, která je způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu autorovým vlastním duševním výtvořem a jejíž součástí jsou systematicky nebo metodicky uspořádány a jednotlivě zpřístupněny elektronicky či jiným způsobem, je dílem souborným. Jiná kritéria pro stanovení způsobilosti počítačového programu a databáze k ochraně se neuplatňují. Fotografie a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, které jsou původní ve smyslu věty první, jsou chráněny jako dílo fotografické.
81. Podle § 12 odst. 1 autorského zákona má autor právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem.
82. Podle § 12 odst. 4 autorského zákona je právem dílo užít zejména
- a) právo na rozmnožování díla (§ 13 autorského zákona),
  - b) právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 14 autorského zákona),
  - c) právo na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 15 autorského zákona),
  - d) právo na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 16 autorského zákona),
  - e) právo na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 17 autorského zákona),
  - f) právo na sdělování díla veřejnosti (§ 18 autorského zákona), zejména

1. právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla (§ 19 a 20 autorského zákona),
  2. právo na vysílání díla rozhlasem či televizí (§ 21 autorského zákona),
  3. právo na přenos rozhlasového či televizního vysílání díla (§ 22 autorského zákona),
  4. právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla (§ 23 autorského zákona).
83. Podle § 12 odst. 5 autorského zákona se způsoby užití díla vyplývající z odstavce 4 pro účely tohoto zákona vymezují v ustanoveních § 13 až 23 autorského zákona. Dílo lze užít i jiným způsobem než způsoby uvedenými v odstavci 4.
84. Podle § 58 odst. 1 autorského zákona platí, že není-li sjednáno jinak, zaměstnavatel vykonává svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících pracovního či služebního vztahu k zaměstnavateli nebo z pracovního vztahu mezi družstvem a jeho členem (zaměstnanecké dílo). Zaměstnavatel může právo výkonu podle tohoto odstavce postoupit třetí osobě pouze se svolením autora, ledaže se tak děje při prodeji podniku nebo jeho části.
85. Podle § 66 odst. 1 autorského zákona do práva autorského nezasahuje oprávněný uživatel rozmnoženiny počítačového programu, jestliže
- a) rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to nezbytné k využití oprávněně nabyté rozmnoženiny počítačového programu, činí-li tak při zavedení a provozu počítačového programu nebo opravuje-li chyby počítačového programu,
  - b) jinak rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to nezbytné k využití oprávněně nabyté rozmnoženiny počítačového programu v souladu s jeho určením, není-li dohodnuto jinak,
  - c) zhotoví si záložní rozmnoženinu počítačového programu, je-li nezbytná pro jeho užívání,
  - d) zkoumá, studuje nebo zkouší sám nebo jím pověřená osoba funkčnost počítačového programu za účelem zjištění myšlenek a principů, na nichž je založen kterýkoli prvek počítačového programu, činí-li tak při takovém zavedení, uložení počítačového programu do paměti počítače nebo při jeho zobrazení, provozu či přenosu, k němuž je oprávněn,
  - e) rozmnožuje kód nebo překládá jeho formu při rozmnožování počítačového programu nebo při jeho překladu či jiném zpracování, úpravě či jiné změně, je-li k ní oprávněn, a to samostatně nebo prostřednictvím jím pověřené osoby, jsou-li takové rozmnožování nebo překlad nezbytné k získání informací potřebných k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu s jinými počítačovými programy, jestliže informace potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení nejsou pro takové osoby dříve jinak snadno a rychle dostupné a tato činnost se omezuje na ty části počítačového programu, které jsou potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

86. Dne 8. 10. 2004 obviněný uzavřel s vybraným uchazečem původní smlouvu o dílo na základě výsledku obchodní veřejné soutěže na „Dodávku informačního systému o majetku státu“ vyhlášené dne 28. 4. 2004 v Obchodním věstníku č. 17/04 pod zn. 191720/04 (dále jen „původní veřejná zakázka“).
87. Předmět plnění původní smlouvy byl dle čl. 2. „Předmět smlouvy“, konkr. dle odstavce 2.2., původní smlouvy vymezen jako „*návrh, implementace a systémová integrace Informačního systému majetku státu (ISMS)*“.
88. Z čl. 3. „Doba, místo plnění a časový harmonogram plnění“, konkr. z odstavce 3.2., původní smlouvy vyplývá, že předmět plnění byl rozdělen na celkem 6 etap s různými dobami plnění. Celková doba plnění všech etap činí 14,5 měsíců. Dále v totožném článku, konkr. v odstavci 3.3., původní smlouvy bylo uvedeno, že „*[z]hotovitel (tj. vybraný uchazeč, pozn. Úřadu) zabezpečí po dobu 5 let od uvedení systému do rutinního provozu servis, upgrade, údržbu, jeho vývoj (...)*“. Původní smlouva byla tedy uzavřena na 14,5 měsíců (zde rozdělena do 6 etap časového harmonogramu) a následných 5 let v rámci zabezpečení provozu systému.
89. Podle čl. 7. „Přechod práv, vlastnictví a autorská práva“ původní smlouvy byly licenční podmínky upraveny následujícím způsobem:

„7.1. Zhotovitel prohlašuje, že je oprávněn disponovat s právy k duševnímu vlastnictví (zejm. autorské právo) souvisejícími s ISMS v rozsahu uvedeném v nabídce IBM a v případě nepravdivosti či porušení tohoto prohlášení bude zhotovitel povinen uhradit smluvní pokutu v dohodnuté procentní výši z ceny ISMS, maximálně však ve výši 1 % z ceny ISMS uvedené v příloze č. 2 smlouvy, jako celková cena za 1. až 6. etapu; úhradou smluvní pokuty nebude dotčen nárok na úhradu vzniklé škody, jak je specifikována v článku 15 smlouvy o dílo, přičemž objednatel (tj. obviněný, pozn. Úřadu) je oprávněn domáhat se náhrady škody přesahující smluvní pokutu. Zhotovitel není povinen platit smluvní pokutu v případě, že porušení bylo způsobeno třetí stranou, neposkytnutím nutné součinnosti ze strany objednatele.

7.2. Po převzetí jednotlivých dílčích plnění přechází na objednatele právo užívání příslušného programového vybavení, související dokumentace a materiálů uvedených v této smlouvě

7.3. V souvislosti s licencovanými programy zhotovitele nebo jeho dodavatelů nepřechází na objednatele žádná vlastnická nebo autorská práva.

7.4. Riziko ztráty nebo škody na objednatele dnem instalace. Před tímto datem je objednatel odpovědný za ztrátu nebo škodu pouze v případě, že tato ztráta nebo škoda byla způsobena jeho zaviněním.

7.5. Zhotovitel tímto poskytuje objednateli výhradní licenci k ISMS s právem užívat ISMS v rámci své celé organizační struktury a na všech svých pracovištích.

7.6. Objednatel je oprávněn poskytnout oprávnění tvořící součást licence k ISMS třetí osobě nebo licenci postoupit třetím osobám bez souhlasu zhotovitele pouze za účelem užití ISMS v rámci veřejné správy pro účely související s činností objednatele. To znamená, že je objednatel oprávněn poskytnout vstup do systému ISMS třetím osobám, a to dalším orgánům státní správy (např. vybraná skupina na MF, zastupitelství, MI atp.). V takovém případě se jedná o právo těchto třetích stran užívat klientskou licenci, tedy možnost zajištění přístupu do

systemu prostřednictvím tenkého klienta (neboli web browseru), nikoli instalovat systém a zařízení třetích stran.

7.7. Objednatel je oprávněn po uplynutí záruky provádět změny a úpravy ISMS v souladu s autorským zákonem. Během záruky je oprávněn takovéto změny a úpravy činit pouze se souhlasem zhotovitele.

7.8. Práva k ostatním materiálům, které vzniknou během plnění této smlouvy a jsou předmětem autorského zákona, jsou uvedena v článku 13 této smlouvy.“.

90. Z čl. 18. „Přílohy“ původní smlouvy vyplývá, že její nedílnou součástí byla rovněž příloha č. 1 „Popis díla a způsob plnění“ (dále jen „příloha č. 1“) a příloha č. 2 „Cena“ (dále jen „příloha č. 2“).
91. V příloze č. 1 původní smlouvy jsou popsány jednotlivé etapy realizace předmětu plnění původní veřejné zakázky, přičemž v článku 1.7 „Zajištění dalších služeb“ předmětné přílohy je uvedeno, že *„V rámci tohoto plnění podle bodu A.4.8. ZD budou zajištěny následující služby (po dobu 5 let od uvedení do provozu):*

Subscription:

- a) *zahrnuje aktualizaci (upgrade + update) dodaného standardního licenovaného softwaru na nové verze;*
  - b) *zhotovitel zajistí úpravy ISMS vyvolané změnou legislativních předpisů a vnitřních a vnějších vlivů a podmínek;*
  - c) *instalace a migraci dat do nové verze ISMS;*
  - d) *údržba a vývoj dodaného systému po dobu 5 let po uvedení celého systému do rutinního provozu;*
  - e) *školení uživatelů a správců systému.“.*
92. Příloha č. 2 původní smlouvy obsahovala cenu za předmět plnění původní veřejné zakázky, která činila 29 912 000,- Kč bez DPH za realizaci všech šesti etap specifikovaných v příloze č. 1 původní smlouvy a 7 115 030,- Kč bez DPH za plnění podle článku 1.7 „Zajištění dalších služeb“ přílohy č. 1 původní smlouvy.
93. Podle čl. 17. „Všeobecná ustanovení“, konkr. dle odstavce 17.12., původní smlouvy jakékoliv změny obsahu této smlouvy je možné provádět jen dodatky učiněnými v písemné formě a řádně podepsané osobami zmocněnými podepisovat tuto smlouvu.
94. Dne 14. 12. 2004 byl uzavřen „Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 1“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo ke změně ustanovení čl. 6., konkr. odstavce 6.5., původní smlouvy, týkající se platebních podmínek původní smlouvy.
95. Dne 17. 3. 2005 byl uzavřen „Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 2“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k rozšíření IT infrastruktury, konkr. dle odst. 1. tohoto dodatku je jeho předmětem *„dodávka technického vybavení zákazníka a práce spojené s jeho instalací a integrací.“.* Podrobná specifikace je uvedena v příloze č. 1 tohoto dodatku, podmínky pro dodávku a podmínky záruky jsou uvedeny v příloze č. 2 tohoto dodatku. Z obsahu dodatku č. 2 dále vyplývá, že dodací lhůta činí

4 týdny od data podpisu tohoto dodatku, cena předmětu tohoto dodatku činí 4 957 725 Kč bez DPH.

96. Dne 23. 6. 2005 byla mezi obviněným a vybraným uchazečem uzavřena „Smlouva o dílo“ č. CEF002N“ (dále jen „smlouva z roku 2005“). Předmětem této smlouvy je dle jejího čl. 2. „Předmět smlouvy“, konkr. dle odst. 2.2., „*návrh, implementace a systémová integrace Rozšíření Informačního systému majetku státu (ISMS)*“, podrobný popis díla a způsob plnění je uveden v příloze č. 1 této smlouvy. Z čl. 3. „Doba, místo plnění a časový harmonogram plnění“, konkr. z odstavce 3.2., této smlouvy vyplývá, že předmět plnění byl rozdělen na celkem 3 etapy s různými dobami plnění, kdy celková doba plnění činí 4 měsíce od podpisu této smlouvy. V příloze č. 2 této smlouvy je uvedena cena za předmět plnění, která činí 59 923 950,- Kč bez DPH za realizaci všech tří etap specifikovaných v příloze č. 1 této smlouvy.
97. Dne 25. 11. 2005 byl uzavřen „Dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 3“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo ke změně obsahu a časového harmonogramu etap 5 a 6 uvedených v čl. 3. původní smlouvy.
98. Dne 7. 6. 2006 byl uzavřen „Dodatek č. 4 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 4“) mezi obviněným a vybraným uchazečem. Předmětem tohoto dodatku je dle jeho čl. 2. „Předmět dodatku č. 4 ke smlouvě o dílo“, konkr. dle odst. 2.2., „*návrh, implementace a systémová integrace Rozšíření Informačního systému majetku státu (ISMS) II. Podrobný popis díla a způsob plnění je uveden v Příloze č. 1, Příloze č. 2 a Příloze č. 3. Smluvní strany rozumějí systémové integraci jako komplexnímu procesu nákupu a dodávky všech potřebných služeb a komponent a jejich propojení tak, aby bylo dosaženo výsledku popsaného v popisu díla a zajištěno jeho fungování jako celku.*“. Dle přílohy č. 1 dodatku č. 4 se jedná o propojení ISMS se systémem ADIS (Automatizovaný daňový informační systém) a integraci modulu Ceny nemovitostí a ostatních majetkových modulů ISMS. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku je harmonogram předmětu plnění rozdělen do 5 etap, přičemž celková doba plnění činí 8 měsíců od podpisu tohoto dodatku. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku činí celková cena plnění za všech 5 etap 84 000 000 Kč bez DPH.
99. Dne 20. 9. 2006 byl uzavřen „Dodatek č. 5 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 5“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, jímž se specifikují dodatečná školení konkrétních modulů ISMS. Celková cena plnění dodatku č. 6 byla sjednána ve výši 873 600,- Kč bez DPH.
100. Dne 20. 9. 2006 byl uzavřen „Dodatek č. 6 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 6“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, který reagoval na novelu zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, na jejímž základě je zajištěný majetek odúčtován z účetní evidence a převeden do operativní evidence. Podpora změn v evidenci zajištěného majetku byla sjednána v rozsahu 8 dní od podpisu tohoto dodatku a cena byla stanovena ve výši 141 440 Kč bez DPH.
101. Dne 27. 9. 2006 byl uzavřen „Dodatek č. 7 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 7“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, který zajistil aktualizaci dat katastru nemovitostí (ISKN) v systému ISMS k 1. 9. 2006 v blíže určeném rozsahu. Tato aktualizace byla sjednána v rozsahu 80 hodin do 14 dní od podpisu tohoto dodatku a cena byla stanovena ve výši 176 800 Kč bez DPH.

102. Dne 15. 11. 2006 byla uzavřena servisní smlouva č. CEG011N mezi obviněným a vybraným uchazečem. Předmětem plnění této smlouvy je dle jejího čl. 2. „Předmět smlouvy“, konkr. odst. 2.4., „*stanovení podmínek, rozsahu a pravidel poskytování služeb spočívajících v zajištění garantované podpory produktivního provozu počítačového programu Informačního systému majetku státu (...) instalovaného a provozovaného pro Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (...) společností IBM ČR, spol. s.r.o. (...) na technické a síťové infrastruktury v HC Nagáno.*“. Doba poskytování služeb je stanovena v čl. 3. „Doba poskytování služeb“ servisní smlouvy, konkr. odst. 3.1., na 5 let od data podpisu servisní smlouvy. Dle čl. 8. „Cena a platební podmínky“ servisní smlouvy, konkr. odst. 8.1., byla cena za předmět plnění stanovena ve výši 7 074 000 Kč bez DPH za 1 rok plnění.
103. Dne 22. 12. 2006 byl uzavřen „Dodatek č. 1 ke smlouvě č. CEG011N“ k servisní smlouvě mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým byl změněn rozsah a charakteristika konzultačních, servisních a softwarových prací spojených s provozem ISMS a současně byla změněna výše ceny, a to tak, že cena předmětu plnění servisní smlouvy byla nově stanovena za 1 rok plnění ve výši 27 310 548 Kč bez DPH.
104. Dne 29. 3. 2007 byl uzavřen „Dodatek č. 8 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 8“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým byly upraveny přílohy č. 1, 2, 3 a 5 dodatku č. 4 a kterým došlo mj. k řadě změn funkcionalit ISMS, konkr. byla provedena změna sledování příjmů, výdajů a účetnictví, nastavení rozhraní ISMS na Active Directory a na výkazy MÚZO, zaveden souběžný provoz systému Fenix a ekonomického modulu ISMS, provedena změna integrace s dalšími mapovými zdroji, úprava funkcionalit na modulu MOE, MÚ a PJ, úprava podpory pohledávek, změna provozu IRS, zaveden modul evidence smluv IBV, provedena změna dat v katastru nemovitostí, úprava šablon smluv v ISMS a změna etap řešení (upřesňuje též změny funkcionality). Dále byla zcela nahrazena příloha č. 3 dodatku č. 4, a tedy bylo nově dodání plnění rozčleněno do 15 etap s konečným termínem plnění do 31. 12. 2007, a nahrazena v plném rozsahu příloha č. 5 dodatku č. 4, přičemž souhrnná cena za všech 15 etap byla nově stanovena (reflektující změny obsažené v tomto dodatku č. 8) ve výši 103 995 000 Kč bez DPH.
105. Dne 20. 12. 2007 byl uzavřen „Dodatek č. 9 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 9“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k úpravě funkcionalit a rozhraní ISMS.
106. Dne 30. 6. 2008 byl uzavřen „Dodatek č. 2 k servisní smlouvě“ mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k rozšíření servisní smlouvy. Dle přílohy č. 1 tohoto dodatku má jít o poskytování služeb: přístup k Notes, Notes Assistant, přístup k „Service Marketplace“, poskytování Support Package a monitorovací nástroje. Dle čl. 6. „Cena a platební podmínky“, konkr. odst. 6.1., činí cena předmětu plnění tohoto dodatku (podpora ISMS v období od 1. 7. 2008 do 15. 11. 2011) 120 150 000 Kč bez DPH.
107. Dne 29. 6. 2009 byl uzavřen „Dodatek č. 10 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 10“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, který reagoval mj. na změnu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a legislativní úpravy vyplývající ze zákona č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev. Dle přílohy č. 3 k dodatku č. 10 byl harmonogram předmětu plnění rozdělen

do 4 etap, kdy předání poslední etapy se mělo uskutečnit 31. 12. 2009. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku činí celková cena za všechny 4 etapy 23 500 000 Kč bez DPH.

108. Dne 13. 8. 2009 byl uzavřen dodatek č. 11 mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k rozšíření ISMS o samostatný modul Centrální registr právních jednání. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl harmonogram předmětu plnění rozdělen do 6 etap, přičemž k předání poslední etapy mělo dojít 26. 2. 2010. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku byla celková cena za všech 6 etap stanovena ve výši 15 100 000 Kč bez DPH.
109. Dne 4. 12. 2009 byl uzavřen „Dodatek č. 12“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 12“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým se upravily přílohy č. 3 a č. 5 dodatku č. 10 a přílohy č. 3 a č. 5 dodatku č. 11 (změna termínů jednotlivých etap).
110. Dne 8. 12. 2009 byl uzavřen dodatek č. 13 mezi obviněným a vybraným uchazečem, který reagoval na legislativní změny týkající se účetnictví. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl předmět plnění rozdělen do 9 etap, kdy předání poslední etapy mělo nastat 31. 12. 2010. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku byla celková cena za všech 9 etap stanovena ve výši 42 857 000 Kč bez DPH.
111. Dne 31. 3. 2010 byl uzavřen „Dodatek č. 3 k servisní smlouvě“ mezi obviněným a vybraným uchazečem, který upravoval dobu a cenu poskytování předmětných služeb dle servisní smlouvy a doplňoval definici pojmů. Tímto dodatkem tedy došlo ke změně ceny servisní smlouvy, a to v čl. 11 „Změny servisní smlouvy uzavřené dne 15. 11. 2006 ve znění dodatku č. 1 uzavřeného dne 22. 12. 2006“, konkr. 11.2., tohoto dodatku na 28 143 881,33 Kč bez DPH za 1 kalendářní rok. Dále v odst. 11.2. téhož čl. došlo ke změně doby poskytování služeb dle servisní smlouvy na 9 let. Dle čl. 4. „Doba poskytování služeb“ tohoto dodatku, konkr. odst. 4.1., byla doba poskytování služeb dle servisní smlouvy stanovena od 1. 4. 2010 do 15. 11. 2015, tj. na 67,5 měsíce. Dle čl. 8. „Cena a platební podmínky“ tohoto dodatku, konkr. odst. 8.1., byla cena za předmět plnění tohoto dodatku stanovena ve výši 4 166 666,67 Kč bez DPH za 1 kalendářní rok.
112. Dne 23. 9. 2010 byl uzavřen „Dodatek č. 14 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 14“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k úpravám přílohy č. 3 a č. 5 dodatku č. 10 ve znění dodatku č. 12 a přílohy č. 3 a č. 5 dodatku č. 13 (změna termínů jednotlivých etap).
113. Dne 27. 10. 2010 byl uzavřen dodatek č. 15 mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k rozšíření ISMS o Centrální registr administrativních budov (CRAB), jakožto jeho integrální součást. Tento dodatek byl uzavřen v jednacím řízení bez uveřejnění, které bylo zahájeno dne 14. 10. 2010, na veřejnou zakázku s názvem „Rozšíření ISMS o Centrální Registr Administrativních Budov“. Dle přílohy č. 1 tohoto dodatku měl být CRAB „vytvořen a spravován v rámci ISMS jako samostatný modul, přičemž potřebná data budou vkládána a spravována jednotlivými státními orgány. Z tohoto důvodu ISMS musí umožnit práci v centrálním registru administrativních budov externím uživatelům, obdobně jako je tomu u modulu Centrální registr právních jednání („CRPJ“)“. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl předmět plnění rozdělen do 9 etap, kdy předání poslední etapy mělo nastat 15. 6. 2012. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku celková cena za všech 9 etap byla stanovena ve výši 110 000 000 Kč bez DPH. Důvodem použití jednacím řízení bez uveřejnění bylo dle obviněného naplnění podmínek stanovených v § 23 odst. 4 písm. a) zákona. V „Písemné zprávě zadavatele o veřejné

zakázce vedené pod názvem Rozšíření ISMS o Centrální Registr Administrativních Budov“ ze dne 12. 11. 2010 obviněný zdůvodňuje použití jednacího řízení bez uveřejnění tak, že CRAB je integrální součástí ISMS s vnitřními vazbami na moduly ISMS, některé součásti CRAB přímo navazují na původní ISMS a jsou jeho rozšířením, pro realizaci CRAB je nutné podrobně znát vnitřní technickou strukturu ISMS a vybraný software pro rozšíření lze získat v požadovaném licenčním modelu jen od původního dodavatele ISMS. V závěru předmětné písemné zprávy zadavatele se uvádí: *„Mezi hlavní důvody pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění tedy patří především ochrana výhradních práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví podle autorského zákona, ale též technické důvody vyplývající z integrity původního ISMS a nového modulu CRAB.“*

114. Dne 21. 6. 2011 byl uzavřen „Dodatek č. 16 ke smlouvě o dílo“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 16“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k optimalizaci rozhraní, rozšíření funkcionalit a upgradu formátu v souvislosti se změnami v účetnictví. Cena za předmět plnění byla stanovena dle odst. 5. tohoto dodatku ve výši 22 500 000 Kč bez DPH. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl předmět plnění rozdělen do 7 etap, přičemž předání poslední etapy mělo nastat 10. 2. 2012.
115. Dne 28. 11. 2011 byl uzavřen dodatek č. 17 mezi obviněným a vybraným uchazečem, kterým došlo k rozšíření ISMS o analytický a mapový modul pro CRAB. Tento dodatek byl uzavřen v jednacím řízení bez uveřejnění, které bylo zahájeno dne 12. 10. 2011 na veřejnou zakázku s názvem „Rozšíření modulu CRAB ISMS o analytický a mapový modul“. Předmětem plnění tohoto dodatku je dle čl. 2. „Předmět smlouvy“, konkr. odst. 2.2., tohoto dodatku *„technický návrh a realizace analytického modulu pro Centrální registr administrativních budov, jakožto integrální součást ISMS a rozšíření funkcionalit modulu CRAB v oblasti získávání on-line mapových podkladů a generování vrstvy evidovaných administrativních budov.“* Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl harmonogram předmětu plnění rozdělen na 2 části, a to na analytický modul rozdělený do 5 etap a rozšíření modulu CRAB o mapové služby rozdělený také do 5 etap. Termín dokončení poslední etapy u obou částí byl stanoven na 15. 6. 2012. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku byla celková cena za obě části stanovena ve výši 16 500 000 Kč bez DPH. Důvodem pro použití jednacího řízení bez uveřejnění je dle obviněného naplnění podmínek stanovených v § 23 odst. 4 písm. a) zákona. V „Písemné zprávě zadavatele o veřejné zakázce vedené pod názvem Rozšíření modulu CRAB ISMS o analytický a mapový modul“ ze dne 6. 1. 2012 obviněný zdůvodňuje použití jednacího řízení bez uveřejnění tak, že se jedná o rozšíření CRAB, *„kter[é] zajistí uchování historických dat, analytický náhled do historických dat, sledování vývoje údajů v čase, vytváření historických srovnávacích analýz, sledování vývoje trendů a ad-hoc reportování (vytváření vlastních sestav uživatelem CRAB). Důvodem zadání této veřejné zakázky, formou jednacího řízení bez uveřejnění, je tedy ochrana výhradních práv dle autorského zákona a též technologická a technická kompatibilita ke CRAB ISMS.“*
116. Dne 30. 3. 2012 byl uzavřen „Dodatek č. 18 ke smlouvě o dílo č. ÚZSVM: 074/2004, č. IBM: CEE005“ k původní smlouvě (dále jen „dodatek č. 18“) mezi obviněným a vybraným uchazečem, který zahrnoval úpravy související s IISPP (Integrovaný informační systém Státní poklady) a se změnou účetní legislativy. Dle přílohy č. 3 tohoto dodatku byl harmonogram předmětu plnění rozdělen do 6 etap, přičemž datum předání poslední etapy byl stanoven na 31. 12. 2012. Dle přílohy č. 5 tohoto dodatku byla cena za všech 6 etap stanovena ve výši 23 600 000 Kč bez DPH.

K předmětné veřejné zakázce – uzavření dodatku č. 19

117. Dne 10. 9. 2012 byl uzavřen dodatek č. 19 mezi obviněným a vybraným uchazečem na základě provedeného jednacího řízení bez uveřejnění na předmětnou veřejnou zakázku.
118. Obviněný výzvou k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ze dne 16. 8. 2012 zahájil zadávání posuzované veřejné zakázky formou jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona.
119. Důvody pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění uvedl obviněný v bodě 1. „Zdůvodnění zadání veřejné zakázky formou jednacího řízení bez uveřejnění“, konkr. v části 1.2. „Důvody a požadavky na rozšíření původní veřejné zakázky“, výzvy, v níž konstatoval, že „[c]ílem veřejné zakázky (projektu) je realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) tak, aby po ukončení provozu stávajících rejstříků KN (Katastr nemovitostí, pozn. Úřadu), ARES (Administrativní registr ekonomických subjektů, pozn. Úřadu) a ÚIR-ADR (Územně identifikační registr adres, pozn. Úřadu) mohl ISMS-CRAB nadále plnohodnotně využívat referenční údaje vedené v ISZR a zajistit tak splnění požadavků stávající funkcionality ISMS-CRAB na získávání referenčních dat dle pravidel stanovených pro provoz agendových informačních systémů Správou základních registrů.“.
120. Konkrétní důvody pro zadání předmětné veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění popsal obviněný v bodě 1. „Zdůvodnění zadání veřejné zakázky formou jednacího řízení bez uveřejnění“, konkrétně v části 1.3. „Technické důvody a důvody ochrany výhradních práv pro zadání zakázky pouze určitému dodavateli“, výzvy, z níž je zřejmé, že obviněný před zahájením zadávacího řízení na veřejnou zakázku pověřil společnost ITG, s.r.o., IČO 49359096, se sídlem Karlovo náměstí 290/16, 120 00 Praha 2 (dále jen „zpracovatel posudku“) posouzením návrhu na realizaci napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů a rozšíření ISMS-CRAB o nové funkcionality, a to zejména z hlediska možnosti zadání veřejné zakázky dodavateli původní veřejné zakázky, tzn. vybranému uchazeči. Obviněný v předmětné části výzvy dále uvedl, že v kapitole 6 posudku jsou analyzovány relevantní důvody pro použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona, tedy především technické důvody a důvody ochrany výhradních práv, přičemž tímto posudkem je doloženo, že „*předmětná veřejná zakázka může být splněna pouze dodavatelem původní veřejné zakázky, a to na základě technických podmínek a z důvodu ochrany výhradních práv.*“. Podrobná argumentace je pak uvedena v posudku.
121. Nutnost zadání veřejné zakázky výhradně vybranému uchazeči formou jednacího řízení bez uveřejnění zdůvodnil obviněný dále v bodě 1. „Zdůvodnění zadání veřejné zakázky formou jednacího řízení bez uveřejnění“, konkrétně v části 1.4. „Možnost zadání veřejné zakázky jiným způsobem a důsledky v případě změny dodavatele“, výzvy, v níž mj. konstatoval, že „[v] případě jakéhokoliv jiného druhu zadávacího řízení, podle § 21 zákona, které předpokládá účast i jiných dodavatelů, tj. např. otevřeným řízením, by nebylo možné ze strany zadavatele dodržet zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace vůči ostatním dodavatelům, neboť žádný jiný dodavatel by neměl oprávnění k užití, aktualizaci či změnám ISMS-CRAB, a tedy ani možnost úprav a rozšíření ISMS-CRAB podle předmětu zakázky atp. a nemohl by tedy podat rovnocennou nabídku na poskytnutí plnění veřejné zakázky ve stejném rozsahu a za stejných výchozích podmínek, jako [vybraný uchazeč], který je nositelem výhradních autorských práv.“.

122. Předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky byla stanovena v bodě 3. „Předpokládaná hodnota předmětu veřejné zakázky“ výzvy ve výši 20 100 000 Kč bez DPH.
123. Z bodu 1. „Zadání“ posudku vyplývá, že jeho cílem je odpovědět na otázky, zda „návrh na rozšíření projektu v jednotlivých bodech:
- a) *je součástí původního projektu (je součástí zadání původní veřejné zakázky / smlouvy nebo některé z navazujících smluv na rozšíření projektu),*
  - b) *není součástí původního projektu a rozšíření může provést i jiný dodavatel, než dodavatel původního projektu,*
  - c) *není součástí původního projektu a rozšíření může provést pouze dodavatel původního projektu.“*
124. V bodě 2. „Popis rozšíření“ posudku je uveden popis rozšíření původního projektu o veřejnou zakázku, který je definován jako „úpravy ISMS-CRAB související s napojením na ISZR — Informační systém základních registrů, tedy se změnou stávajících rozhraní na ostatní systémy státní správy podle aktuální situace, a dále rozšíření funkcionality ISMS-CRAB o Evidenci požadavků na dislokační komise. Jedná se o rozšíření plnění uvedeného ve smlouvě o dílo č. 172 429 / CEE005 (původní smlouvě o dílo, pozn. Úřadu) a zejména jejích dodatků č. 15 a č. 17 o následující plnění:
- a) *Technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních a rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB*
  - b) *Evidence požadavků na dislokační komise*
- Bod 1. Napojení na ISZR chápeme jako stěžejní bod v objemu plnění v dodatku č. 19 s tím, že je vyvolán požadavkem legislativy – zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech a definic v prováděcích dokumentech Správy základních registrů.“*
125. V bodě 5. „Odpověď na zadanou otázku – shrnutí“ posudku zpracovatel posudku k jednotlivým plněním předmětu veřejné zakázky konstatoval následující:
- 1. plnění „Technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních a rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB“ – „*III. není součástí původního projektu a rozšíření může provést pouze dodavatel původního projektu. Pro tento verdikt jsou dle zákona 137/2006 Sb. jak důvody technické, tak důvody vyplývající z ochrany výhradních práv.“*
  - 2. plnění „Evidence požadavků na dislokační komise“, konkrétně 2.1 „Funkcionality „Požadavky na dislokaci““ – „*III. není součástí původního projektu a rozšíření může provést pouze dodavatel původního projektu. Pro tento verdikt jsou dle zákona 137/2006 Sb. jak důvody technické, tak důvody vyplývající z ochrany výhradních práv.“*
  - 2. plnění „Evidence požadavků na dislokační komise“, konkrétně 2.2 „Změny v reportingu“ – „*III. není součástí původního projektu a rozšíření může provést pouze dodavatel původního projektu. Pro tento verdikt jsou dle zákona 137/2006 Sb. jak důvody technické, tak důvody vyplývající z ochrany výhradních práv.“*

- 2. plnění „Evidence požadavků na dislokační komise“, konkrétně 2.3 „Změny v existujících entitách“ – „III. není součástí původního projektu a rozšíření může provést pouze dodavatel původního projektu. Pro tento verdikt jsou dle zákona 137/2006 Sb. jak důvody technické, tak důvody vyplývající z ochrany výhradních práv.“
126. Zpracovatel posudku dále v bodě 6. „Odpovědi na zadanou otázku — detailní argumentace“ předmětného posudku podrobně popsal důvody svých závěrů uvedených v bodě 5. „Odpověď na zadanou otázku – shrnutí“ posudku. V části 6.1.1 „Ochrana výhradních práv“ tohoto posudku se zabýval důvody použití jednacního řízení bez uveřejnění dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona z titulu ochrany výhradních práv, přičemž, mimo jiného, konstatoval, že „[z] uvedených smluvních ustanovení vyplývá, že objednatel může provádět úpravy modulu ISMS-CRAB bez rizika ztráty záruky až po uplynutí záruční lhůty. Tato uplyne ne dříve než 16/10/2013 (viz posun termínů prací dle dodatků 15 a 17 dle dokumentu PZ007 a roční záruka dle D15 (dodatku č. 15 k původní smlouvě o dílo, pozn. Úřadu) a D17 (dodatku č. 17 k původní smlouvě o dílo, pozn. Úřadu)). Po této době může dílo měnit, ale pouze vlastními silami, protože licenční podmínky nezmiňují možnost úprav systému ISMS třetí stranou.“
127. Dále zpracovatel posudku v bodě 6. „Odpovědi na zadanou otázku — detailní argumentace“, konkrétně v části 6.1.2 „Posouzení technických důvodů“, posudku popsal technické důvody pro použití jednacního řízení bez uveřejnění dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona, přičemž, mimo jiného, konstatoval, že „[s]polečnost IBM (vybraný uchazeč, pozn. Úřadu) je dodavatelem systému ISMS-CRAB, jehož rozšíření je předmětem posudku. IBM je autorem návrhu i implementace řešení. Vzhledem k činnosti předmětné agendy se jedná o řešení vytvořené na míru UZSVM (obviněnému, pozn. Úřadu) a v ČR neexistuje jiné standardně dodávané řešení, které by daný produkt funkčně zcela nahradilo. Zároveň neexistuje jiný dodavatel, který by dodával stejné nebo obdobné již hotové řešení, tzn., že neexistuje typové aplikační programové vybavení pro danou oblast, jehož licenci by mohl poskytnout jiný dodavatel.“
128. Konečně zpracovatel posudku ve výše uvedené části posudku vyslovil dvě možné varianty řešení, kdy „[p]rvní spočívá v úpravách kódu stávajícího programového vybavení. Druhá spočívá v tvorbě nového programového modulu, který bude přes aplikační programové rozhraní komunikovat s ostatními moduly ISMS-CRAB“, přičemž závěrem konstatoval, že „[z] popisu navrhovaného rozšíření (viz kap. 3) je zřejmé, že se v případě Dodatku 19 jedná o úpravy, které musí být řešeny změnou stávajícího kódu programu a nejsou řešitelné samostatným programem, který by byl přes aplikační programové rozhraní propojen se stávajícím programem (...).“
129. V bodě 6. „Odpovědi na zadanou otázku — detailní argumentace“, konkrétně v části 6.2 „Detailní argumentace“, posudku zpracovatel posudku v závěru bodu 1., mimo jiného, konstatoval, že „považujeme za nutné považovat rozšíření na základě D19 (dodatku č. 19, pozn. Úřadu) za podstatný zásah do integrity ISMS, jehož potenciálně problémové provedení hrozí narušením celkové funkcionality systému, a také za úpravy díla dodaného na základě původní smlouvy dodatku D15 (dodatku č. 15, pozn. Úřadu). Z toho důvodu je vhodné, aby plnění bylo provedeno jako celek a jako součást ISMS, což může provést pouze původní dodavatel. Pro tento verdikt jsou tedy dle zákona 137/2006 Sb. jak důvody technické, tak důvody vyplývající z ochrany výhradních práv.“

130. Dle čl. 2. „Předmět dodatku“, konkrétně dle odstavce 2.2., dodatku č. 19 je předmětem šetřené veřejné zakázky technický návrh a realizace napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních rozšiřujících údajů v rámci ISMS-CRAB.
131. Celková cena za realizaci posuzované veřejné zakázky byla v čl. 5. „Cena a platební podmínky“, konkrétně v odstavci 5.1., dodatku č. 19 sjednána na částku 24 993 000,- Kč bez DPH, tj. 29 991 600,- Kč s DPH.
132. Dle čl. 7. „Přechod práv, vlastnictví a autorská práva“, konkrétně dle odstavce 7.2., dodatku č. 19 se smluvní strany dohodly, že v souvislosti s licencovanými programy zhotovitele nebo jeho dodavatelů nepřechází na objednatele žádná vlastnická nebo autorská práva.

K postavení obviněného jako zadavatele podle zákona

133. V šetřeném případě se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad stanovený v § 2 odst. 1 zákona, tedy zda je vůbec zadavatel zadavatelem veřejné zakázky ve smyslu shora citovaného ustanovení zákona. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona taxativně vymezuje čtyři skupiny subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona Česká republika.
134. Podle § 7 odst. 1 věty první zákona o majetku České republiky činí právní úkony jménem státu vedoucí organizační složky, jíž se tyto právní úkony týkají, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak.
135. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 zákona o majetku České republiky tudíž vyplývá, že za Českou republiku, coby veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona, jednájí, a tedy i veřejné zakázky zadávají, jednotlivé organizační složky státu.
136. Na internetových stránkách obviněného (<https://www.uzsvm.cz/cinnost-uzsvm>) je mj. uvedeno: „*Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových byl zřízen k 1. 7. 2002, zákonem č. 201/2002 Sb. ÚZSVM (Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, pozn. Úřadu) je organizační složkou státu spadající do resortu Ministerstva financí.*“ Obdobně § 1 odst. 3 zákona o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových stanoví, že Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových je organizační složkou státu.
137. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Úřad tudíž tuto část odůvodnění uzavírá s konstatováním, že obviněný, tj. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, jakožto organizační složka státu, tedy organizační složka České republiky, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tak v šetřeném případě bez nejmenších pochyb dána.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

138. Krajský soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že se v šetřené věci mohlo jednat o situaci, kdy obviněný nemůže objektivně předvídat budoucí potřebu zadávat navazující veřejné zakázky při zadávání původní veřejné zakázky, avšak posléze z objektivních důvodů musí další veřejné zakázky zadat. Dle krajského soudu Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav, konkrétně okolnosti při uzavírání dodatku č. 15 a situaci při uzavření původní smlouvy, tj. Úřad nedostatečně zjistil vše související s postavením, ve kterém se obviněný nacházel před uzavřením dodatku č. 19. Teprve po doplnění těchto skutkových zjištění může Úřad učinit

závěry, zda se obviněný do stavu vendor lock-in dostal sám či nikoliv. Taktéž Nejvyšší správní soud shodně konstatoval, že Úřad nejdříve musí postavit najisto otázku, kdy přesně vznikl stav vendor lock-in a zda se obviněný mohl z tohoto stavu vyvázat před uzavřením dodatku č. 19. Úřad tedy v rámci nového projednání měl především za úkol prošetřit a poté řádně odůvodnit, zda musel obviněný v době uzavření původní smlouvy předpokládat, že v budoucnu nastane potřeba uzavřít navazující dodatky k původní smlouvě z důvodu potřeby změny původně poptávaného plnění. V této souvislosti dospěl Úřad i po opětovném posouzení věci k závěru, že si obviněný již v době pořízení ISMS musel být vědom potřeby jeho dalšího rozvoje, aktualizací, rozšíření či úprav. V podrobnostech uvádí Úřad následující.

139. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Úřad konstatuje, že při novém posouzení věci, jehož předmět tvoří posouzení skutečnosti, zda obviněný postupoval v souladu se zákonem, když zadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, resp. zda byly k tomu splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, byl vázán právními názory uvedenými v rozsudku KS, rozsudku NSS a druhém rozhodnutí o rozkladu.
140. Úřad se při novém posouzení věci měl v intencích druhého rozhodnutí o rozkladu primárně zabývat tím, zda obviněný mohl či nemohl důvodně předpokládat budoucí potřebu změny systému, a své úvahy skutkově podložit. Současně předseda Úřadu Úřad zavázal, aby posoudil, zda v mezidobí nedošlo k promlčení odpovědnosti obviněného za přestupek. Úřad dospěl k závěru, že odpovědnost obviněného za přestupek ke dni vydání rozhodnutí nezanikla, přičemž blíže se k této otázce vyjádří v rámci odůvodnění k výroku II. tohoto rozhodnutí.
141. Úřad tedy znovu podrobil postup obviněného spočívající v zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona přezkumu.

K naplnění podmínek jednacého řízení bez uveřejnění – k podmínce formální

142. Úřad pro úplnost shrnuje a opakuje závěry, k nimž dospěl již v napadeném rozhodnutí. Úřad obecně uvádí, že jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona je výjimečný způsob zadání veřejné zakázky, kdy je zakázka sice zadávána v režimu podle zákona, ale vzhledem k povaze tohoto řízení je hospodářská soutěž fakticky omezena či dokonce zcela vyloučena, neboť zakázka může být zadána přímo určitému dodavateli (příp. dodavateli vybíranému z úzkého okruhu předem vybraných dodavatelů), tedy bez efektivní hospodářské soutěže, která má zajistit ekonomickou výhodnost pořízení předmětu plnění veřejné zakázky a rovněž omezit jakékoli nezákonné či korupční jednání. Současně je tento druh zadávacího řízení postupem podle zákona nejméně formalizovaným a kontrolovatelným.
143. Jednacím řízení bez uveřejnění by tedy mělo být skutečně krajním řešením tam, kde není jinak možné zajistit plnění požadované zadavatelem, a v žádném případě by nemělo docházet k jeho nadužívání. Zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění lze uskutečnit pouze v tom případě, kdy uspokojení potřeby zadavatele není, resp. by nebylo možné dosáhnout v „klasickém“ zadávacím řízení, typicky v otevřeném řízení. V totožném duchu se vyjádřil v rozsudku ze dne 11. 1. 2013 sp. zn. 5 Afs 42/2012 i Nejvyšší správní soud, když uvedl, že zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění je „[m]ožné použít v tom případě, kdy uspokojení potřeby zadavatele není nebo nebylo možné dosáhnout v „klasickém“ zadávacím řízení, tj. soutěží o zakázku. Zadavatel se může obrátit na jednoho nebo více vybraných zájemců, s nimiž bude vyjednávat smluvní podmínky, aniž by tento záměr musel předem uveřejnit, pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 23 zákona.“ Otázku splnění podmínek

pro zadání v jednacím řízení bez uveřejnění je proto v souladu s ustálenou soudní rozhodovací praxí nutno posuzovat restriktivně, což vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 23/2012 ze dne 20. 11. 2012 nebo z rozsudku krajského soudu sp. zn. 62 Af 95/2013 ze dne 13. 1. 2015.

144. Jednací řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona tedy lze v případě technických důvodů či důvodu ochrany výhradních práv využít pouze tehdy, neexistuje-li přiměřená alternativa jiného dodavatele, kdy tato neexistence však stojí na objektivních základech a není důsledkem vlastní činnosti zadavatele (spočívající např. v předchozím uzavření smluv či nezajištění nezbytných práv). Úřad konstatuje, že zadavatel musí při zadávání „prvotní“ veřejné zakázky (na základě které požizuje určité plnění) posoudit potřebu budoucích (navazujících) plnění a v případě existence takové potřeby uzavřít takovou smlouvu, která nezaloží stav exkluzivity jedinému dodavateli a umožní realizovat tato předpokládaná navazující plnění bez využití jednacího řízení bez uveřejnění, např. tedy umožní plnění zadat v otevřenějších typech zadávacích řízení. V opačném případě by totiž zadavatel byl s budoucím užitím jednacího řízení bez uveřejnění srozuměn, resp. by pro něj zaviněně vytvořil podmínky (a takové jednací řízení bez uveřejnění by pak bylo logicky nezákonné).
145. Úřad v této souvislosti dále uvádí, že s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu je třeba od tohoto zaviněného vytvoření stavu exkluzivity odlišovat situaci, kdy zadavatel budoucí plnění předpokládat nemohl a uzavřel smlouvu zakládající exkluzivitu jednoho dodavatele, tj. situaci, kdy by uzavření smlouvy v jiném znění, tj. např. při požadavcích na širší licenční oprávnění, bylo dle aktuálně dostupných vědomostí zadavatele nevhodné, (přičemž až následně vyplyne, že uzavření smlouvy zakládající exkluzivitu bylo, vzhledem ke vzniku potřeby zadat následné plnění, řešením „nešikovným“); zásadní rozdíl je v tom, že vzniklý stav není zadavatelem zaviněný.
146. K právě uvedenému Úřad odkazuje především na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2013 sp. zn. 5 Afs 42/2012, ve kterém Nejvyšší správní soud jednoznačně uvedl, že *„[j]jednací řízení bez uveřejnění lze využít, pokud jsou důvody pro jeho použití objektivní, tedy nezávislé na vůli zadavatele. Není sporu o tom, že pokud by se zadavatel svým vlastním zaviněným postupem dostal do situace, kdy musel přidělit zakázku pouze jedné určité společnosti, porušil by tím zákon o veřejných zakázkách. Zadavatel se tak nemůže dovolávat existence pouhého jediného dodavatele (právně nebo fakticky) schopného realizovat předmět veřejné zakázky, pakliže sám tento „stav exkluzivity“ vytvořil, a to navíc teprve ve chvíli, kdy již není možné nastatou situaci dostupnými právními prostředky změnit.“* Pokud pak Nejvyšší správní soud v témže rozsudku uvedl, že je nutné s ohledem na skutkové okolnosti pečlivě zvážit, *„zda postup zadavatele je skutečně zaviněný či pouze nešikovný“*, a to zejména s ohledem na složitost předmětu zakázky, odkazuje Úřad na rozsudek krajského soudu ze dne 15. 10. 2015 sp. zn. 62 Af 112/2013, podle kterého *„citované argumentaci je nutno v intencích všech citovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu rozumět tak, že v případě zmiňovaného „zavinění“ půjde o takové způsobení stavu exkluzivity zadavatelem kdy musel s ohledem na individuální okolnosti zadávání původní zakázky předpokládat nutnost zadání navazujících zakázek.“*
147. Pro „dokreslení“ shora uvedeného, resp. restriktivního charakteru využitelnosti jednacího řízení bez uveřejnění, je v dalším možno odkázat i na recitál 50 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení

směrnice 2004/18/ES, s účinností ke dni 18. 4. 2016, ve kterém se uvádí, že „[s] ohledem na škodlivé účinky na hospodářskou soutěž by jednací řízení bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení mělo být používáno pouze ve zcela výjimečných případech. Tato výjimka by měla být omezena na případy, kdy buď uveřejnění není možné z mimořádně naléhavých důvodů, které veřejný zadavatel nemohl předvídat a které mu nelze přičítat, nebo pokud je od začátku jasné, že by uveřejnění nepřineslo větší hospodářskou soutěž nebo lepší výsledky zadávání veřejných zakázek, především v případech, kdy objektivně existuje pouze jeden hospodářský subjekt, který může veřejnou zakázku provést. To je případ uměleckých děl, u nichž totožnost umělce ze své podstaty určuje jedinečný charakter a hodnotu samotného uměleckého předmětu. Výjimečnost může vyplývat i z jiných skutečností, avšak k použití jednacího řízení bez uveřejnění může opravňovat jen situace objektivní výlučnosti, pokud situaci výlučnosti nevytvořil sám veřejný zadavatel s ohledem na budoucí zadávací řízení.“ Úřad na jmenovanou směrnici odkazuje s plným vědomím toho, že v době zadávání posuzované veřejné zakázky tato dosud neexistovala a obviněný ji tedy nebyl povinen reflektovat; daný odstavec odůvodnění směrnice nicméně výstižně ilustruje názorovou ustálenost stran omezené použitelnosti jednacího řízení bez uveřejnění pro zadání konkrétní veřejné zakázky.

148. Je tak zřejmé, že použít jednací řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona lze v případě technických důvodů či důvodu ochrany výhradních práv pouze tehdy, neexistuje-li přiměřená alternativa jiného dodavatele, kdy však tato exkluzivita stojí na objektivních základech a není důsledkem vlastního zaviněného postupu zadavatele, tedy pokud se zadavatel sám nepodílel na vytváření omezení, od nichž následně odvozuje možnost využití jednacího řízení bez uveřejnění. Úřad akcentuje zejména požadavek na restriktivní výklad podmínek využití jednacího řízení bez uveřejnění tak, aby nebyl tento druh zadávacího řízení, který z povahy věci vyvolává „škodlivé účinky na hospodářskou soutěž“, nadužíván. Právě tyto mantinely výkladu podmínek aplikace jednacího řízení bez uveřejnění musí reflektovat při svém posouzení okolností jednotlivých případů taktéž Úřad.
149. Z pohledu posouzení postupu obviněného v případě šetřené veřejné zakázky je tedy s ohledem na výše uvedené nutné posoudit nejdříve naplnění „formální“ podmínky jednacího řízení bez uveřejnění, tj. zda byly dány objektivní důvody pro použití tohoto druhu zadávacího řízení (autorskoprávní či technické). Posléze Úřad posoudí rovněž „materiální“ podmínku pro použití jednacího řízení bez uveřejnění, a to zda obviněný stav výlučnosti vybraného uchazeče sám nevytvořil.
150. Z dokumentace o veřejné zakázce a další dokumentace předložené obviněným vyplývá, že ISMS-CRAB je modifikací a určitou nadstavbou dříve vytvořeného a dodávaného počítačového programu ISMS, který byl vytvořen a dodán obviněnému na základě původní smlouvy z roku 2004, přičemž na základě jednacího řízení bez uveřejnění byl ISMS dodatkem č. 15 rozšířen o Centrální registr administrativních budov (CRAB), jakožto jeho integrální součást, a dodatkem č. 17 byl rozšířen o analytický a mapový modul. Následně v roce 2012 byl předmětným dodatkem č. 19 ISMS-CRAB napojen na ISZR a rozšířen o Evidenci požadavků na dislokační komisi.
151. Vybraný uchazeč ve svém dopisu ze dne 30. 5. 2005, kde se věnuje návrhu rozšíření ISMS, sděluje, že „realizace (rozšíření ISMS, pozn. Úřadu) umožní, příp. usnadní integraci dalších

klíčových systémů Úřadu s ISMS [...], přinese úsporu nákladů na replikaci dat do okolních systémů [...], přinese zvýšení stability celého integrovaného prostředí [...].“

152. Obviněný ve svém vyjádření ze dne 20. 7. 2017 uvádí, že jednací řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona pro zadání šetřené veřejné zakázky zvolil jednak z technických důvodů, kdy by poskytnutí plnění jiným dodavatelem s sebou neslo nepoměrně vyšší finanční náklady, a rovněž z důvodu ochrany autorských práv vybraného uchazeče (viz body 16. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Obdobně v bodě 1. „Zdůvodnění zadání veřejné zakázky formou jednacího řízení bez uveřejnění“, konkrétně v části 1.3. „Technické důvody a důvody ochrany výhradních práv pro zadání zakázky pouze určitému dodavateli“, výzvy je mj. uvedeno, že *„předmětná veřejná zakázka může být splněna pouze dodavatelem původní veřejné zakázky, a to na základě technických podmínek a z důvodu ochrany výhradních práv.“*
153. S ohledem na argumentaci obviněného týkající se oprávněnosti použití jednacího řízení bez uveřejnění dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona pro zadání veřejné zakázky se Úřad nejprve zabýval posouzením naplnění formální podmínky jednacího řízení bez uveřejnění, tj. posouzení, zda byly skutečně dány objektivní důvody (autorskoprávní či technické) pro použití tohoto druhu zadávacího řízení.
154. Úřad uvádí, že aplikace ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona je možná pouze v případě, že prokazatelně existuje jediný dodavatel veřejné zakázky schopný splnit předmět plnění. O použití příslušného druhu zadávacího řízení pak vždy rozhoduje zadavatel, který za způsob zadání veřejné zakázky nese odpovědnost. V případě, že se zadavatel rozhodne pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, jako tomu bylo v šetřeném případě, je na zadavateli, aby v rámci případného přezkumu jeho postupu ze strany Úřadu prokázal, že objektivně neexistuje více než jeden dodavatel veřejné zakázky. Pouze tak může zadavatel naplnit požadavek na přezkoumatelnost jeho postupu v zadávacím řízení, který plyne ze zásady transparentnosti stanovené v § 6 odst. 1 zákona (srov. rozsudek krajského soudu ze dne 14. 5. 2007 ve věci č. j. 31 Ca 166/2005 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008 sp. zn. 5 Afs 131/2007).
155. Z výše uvedeného tudíž vyplývá, že prokázání existence důvodů pro použití jednacího řízení bez uveřejnění je na zadavateli, jenž by měl být schopen objektivní důvody pro použití tohoto druhu zadávacího řízení doložit již před zahájením zadávacího řízení (k tomu srov. např. závěry vyplývající z rozsudků Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. 3. 1987, C-199/85 Komise Evropských společenství proti Italské republice, či z rozsudku ze dne 28. 3. 1996, C-318/94 Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo) a tyto důvody by měly trvat po celou dobu trvání jednání s dodavatelem. V této souvislosti je rovněž možné odkázat na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-385/02 (Komise proti Itálii) ze dne 14. 9. 2004, v němž Soudní dvůr konstatoval, že ustanovení o možném použití jednacího řízení bez uveřejnění *„musí být vykládána restriktivně a důkazní břemeno ohledně existence výjimečných podmínek odůvodňujících výjimku nese ten, kdo se jich dovolává [...].“* (viz články č. 19 a č. 20 tohoto rozsudku). Z této premisy dále vychází i konstantní tuzemská judikatura, ze které je možno odkázat např. na rozsudky krajského soudu č. j. 62 Af 93/2017-94 ze dne 7. 8. 2019, sp. zn. 29 Af 31/2018 ze dne 31. 5. 2021 a č. j. 29 Af 12/2018-108 ze dne 21. 12. 2021 a na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 372/2019-56 ze dne 12. 3. 2020 a č. j. 4 As 207/2020-40 ze dne 10. 12. 2020.

156. Ze shora řečeného je tak zřejmé, že důkazní břemeno leží v šetřeném případě na obviněném, jehož povinností je, aby doložil, že pro zadání předmětné veřejné zakázky formou jednacímho řízení bez uveřejnění byly prokazatelně splněny všechny podmínky předvídané v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, a že tedy předmět takto zadané zakázky nemohl být zadán v jiném druhu zadávacímho řízení, které je oproti jednacímho řízení bez uveřejnění z podstaty transparentnější. Pokud totiž zvolí zadavatel výjimečný postup, jenž spočívá v zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, tedy bez reálné možnosti dodavatelů získat povědomí o zadávané veřejné zakázce, je to právě zadavatel, kdo musí mít před zahájením takového postupu postaveno najisto, že jsou pro to naplněny konkrétní důvody. Za zadavatele takové důvody nemůže nikdo sám domýšlet či vyhledávat, a to už jen proto, že nikdo konkrétní okolnosti na straně zadavatele nemůže kromě jeho samotného znát. Ten, kdo se dovolává existence okolností opravňujících k použití jednacímho řízení bez uveřejnění, tj. zadavatel, resp. obviněný, nese v tomto ohledu důkazní povinnost (srov. rozsudek krajského soudu sp. zn. 29 Af 31/2018 ze dne 31. 5. 2021).
157. Úřad se tak v posuzované věci zabýval otázkou, zda obviněný unesl důkazní břemeno a prokázal, že zadání veřejné zakázky prostřednictvím jednacímho řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona bylo v souladu se zákonem, přičemž dospěl k závěru, že obviněný důkazní břemeno neunesl. Ke svému závěru uvádí Úřad následující.
158. Ve vztahu k existenci **technických důvodů** pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění lze za stěžejní dokument pokládat posudek, z nějž obviněný zejména dovozuje opodstatnění použití jednacímho řízení bez uveřejnění. Ostatní dokumenty tvořící součást dokumentace o předmětné veřejné zakázce totiž buď o technických důvodech neobsahují informace vůbec, popř. odkazují na závěry obsažené v daném posudku (tak tomu je v případě výzvy). Zpracovatel posudku se existencí technických důvodů pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění zabýval v bodě 6. „Odpovědi na zadanou otázku – detailní argumentace“, konkrétně v části 6.1.2 „Posouzení technických důvodů“, tohoto posudku. V citované pasáži posudku je mj. uvedeno, že v případě rozšíření funkcionalit ISMS-CRAB jsou použitelné pouze dvě možnosti. Jako první přichází v úvahu možnost rozšíření funkcionalit ISMS-CRAB pomocí úprav kódu stávajícího programového vybavení. Druhou možností je vytvoření nového programového modulu, který bude pomocí aplikačního programového rozhraní schopen komunikovat s ostatním moduly ISMS. Tento postup je možné realizovat i třetí osobou, lze však využít pouze pro relativně samostatnou funkcionalitu, která nebude mít těsné vazby na ostatní funkcionalitu ISMS-CRAB. V případě navrhovaného rozšíření dle dodatku č. 19 se jedná o takové úpravy, které je třeba řešit změnou stávajícího programového kódu. V bodě 6. „Odpovědi na zadanou otázku – detailní argumentace“, konkrétně v části 6.2 „Detailní argumentace“, posudku je dále mj. uvedeno, že dle popsané technologické struktury CRAB by bylo možné po důkladné analýze ISMS a s využitím zmíněné připravenosti modulu CRAB zajistit dodání i jiným dodavatelem. Avšak při realizaci tohoto postupu může být problematická nutnost dočasného zachování původních vazeb a nahrazení napojení na ISZR až poté, co budou v nových registrech relevantní data, a také potřeba trvalého zachování některých původních vazeb na data, která v registrech nových nebudou uložena. Z pohledu zpracovatele posudku je tedy potřebné považovat předmětné rozšíření na základě návrhu dodatku č. 19 za podstatný zásah do integrity ISMS, přičemž hrozí narušení celkové funkcionality systému. Je tedy vhodné, aby se rozšíření provedlo jako celek a jako součást ISMS, což může provést pouze původní dodavatel (více viz bod 126. a násl. tohoto rozhodnutí).

159. Z předchozího bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí je z pohledu Úřadu možné dovodit, že posudek, na který se obviněný v jeho vyjádření ze dne 20. 7. 2017, 23. 8. 2017 i 16. 3. 2022 odvolává, zcela nevylučuje, že by předmět plnění šetřené veřejné zakázky (či minimálně jeho část) nemohl být zrealizován jiným dodavatelem než výlučně vybraným uchazečem. Zpracovatel posudku výslovně uvádí, že jedna ze dvou možných variant provedení veřejné zakázky je uskutečnitelná i třetí stranou, tzn. osobou odlišnou od vybraného uchazeče. Podle zpracovatele posudku by po důkladné analýze ISMS mohl dodání technologie pro napojení CRAB na ISZR dodat i jiný dodavatel, tj. nemuselo by se jednat výhradně o vybraného uchazeče. Z posudku vyplývá, že tento postup by mohl být do určité míry problematický, nicméně není objektivně nemožný. Zpracovatel posudku doporučil (viz jeho formulace „je vhodné“), aby plnění tvořící obsah smlouvy bylo uskutečněno jako celek, což může provést pouze vybraný uchazeč. Úřad s odkazem na výše uvedené předepisuje, že z posudku nelyne, že by předmět plnění šetřené veřejné zakázky jako celek musel být zrealizován toliko vybraným uchazečem. Minimálně určitou část tohoto předmětu, a sice dodání technologie pro napojení CRAB na ISZR, by mohl dodat i jiný dodavatel. Takovýto postup by s sebou sice mohl nést určité komplikace, resp. těžkosti, avšak nebyl objektivně vyloučený.
160. Úřad konstatuje, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky představoval, zjednodušeně řečeno, „zásah“ do ISMS spočívající v napojení ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů (ISZR) a vytvoření datového úložiště referenčních údajů v rámci ISMS-CRAB. Úřad rekapituluje, že k vytvoření ISMS došlo původní smlouvou. Centrální registr administrativních budov (CRAB) byl vytvořen a „připojen“ k ISMS na základě dodatku č. 15. Předmět plnění šetřené veřejné zakázky tak spočíval v napojení v minulosti vytvořeného ISMS-CRAB na Informační systém základních registrů. Úřad na tomto místě opětovně poznamenává, že zadavatel, resp. obviněný, musí v řízení před Úřadem prokázat, že z hlediska technického opravdu neexistoval v době zadání veřejné zakázky jiný dodavatel schopný splnit předmět veřejné zakázky. Obviněný však tuto skutečnost neprokázal. Obviněný danou skutečnost totiž toliko tvrdí, když se zaštiťuje posudkem. Z předmětného posudku však, jak Úřad ostatně popsal shora, nade vši pochybnost nevyplývá, že by kompletní předmět plnění posuzované veřejné zakázky musel obviněnému dodat pouze vybraný uchazeč. Určitá část tohoto předmětu byla totiž prokazatelně realizovatelná i jiným dodavatelem, jak připustil i zpracovatel posudku. Úřad v této souvislosti odkazuje např. na svoje rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0414/2013/VZ-20668/2015/531/JDo ze dne 30. 7. 2015, jež bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R263/2015/VZ-45133/2016/322/DJa ze dne 10. 11. 2016. V citovaném rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel má povinnost náležitě posoudit (a následně prokázat), že jím tvrzené důvody pro použití jednacím řízení bez uveřejnění se vztahují na celý předmět veřejné zakázky. Pokud zadavatel ve vztahu k určité části veřejné zakázky neprokáže existenci důvodů předvídaných v ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona, pak nebyl oprávněn zadat veřejnou zakázku jako celek v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu citovaného ustanovení zákona. Úřad akcentuje, že fakt, že by případně plnění jiným dodavatelem mohlo vést k určitým „technickým obtížím“, nemůže opodstatňovat zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění postupem dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona. Nelze totiž směšovat termíny „objektivní neexistence“ a „technická obtížnost“. Skutečnost, že si obviněný „chtěl ulehčit situaci“, resp. vyhnout se eventuálním technickým těžkostem, popsaným v posudku, a proto šetřenou veřejnou zakázku jako celek zadal v jednacím řízení

bez uveřejnění vybranému uchazeči, ačkoliv určitá část jejího předmětu byla evidentně splnitelná i jiným dodavatelem, nemůže opodstatnit užití tohoto druhu zadávacího řízení. Obviněný ani neprokázal technickou jedinečnost ISMS, na jejímž základě by byl za podmínky obecně dostupnosti veškerých potřebných informací schopen zajistit provoz a podporu systému toliko vybraný uchazeč (srov. rozsudek krajského soudu č. j. 29 Af 12/2018-108 ze dne 21. 12. 2021). Na základě právě uvedeného tak Úřad konstatuje, že obviněný ve zde projednávané věci v souvislosti s prokázáním technických důvodů opravňujících použití jednacích řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona důkazní břemeno neunesl, jelikož neprokázal, že by celý předmět plnění musel realizovat výhradně vybraný uchazeč; tuto skutečnost obviněný pouze tvrdí, avšak jím předložené podklady ji neprokazují.

161. Obviněný v jeho vyjádření ze dne 20. 7. 2017 poukazuje ve vztahu k technickým důvodům i na to, že o těchto důvodech lze hovořit i tehdy, pokud by poskytnutí poptávaného plnění jiným dodavatelem, než dodavatelem předchozího plnění bylo sice reálně možné, avšak tento postup by rezultoval v mnohem vyšší finanční náklady. Obviněný byl tak dle jeho slov při zadávání šetřené veřejné zakázky mj. limitován i zákonem o majetku České republiky a zákonem o finanční kontrole, jež mu ukládají povinnost nakládat s majetkem České republiky hospodárným a efektivním způsobem. K předmětné argumentaci obviněného sděluje Úřad následující. Úřad v této souvislosti primárně odkazuje na rozsudek krajského soudu č. j. 29 Af 12/2018-108 ze dne 21. 12. 2021, ve kterém soud – příležitostně i na posuzovaný případ – uvedl: *„Ekonomická stránka předmětné veřejné zakázky sama o sobě nemůže být důvodem pro využití JŘBU (jednacích řízení bez uveřejnění, pozn. Úřadu). Tudiž ani případné vyhodnocení ekonomické nevýhodnosti takového postupu ze strany zadavatele jej nemůže zbavit povinnosti postupovat podle zákona. Jakkoli odborně provedená analýza či odborný posudek nemůže plnohodnotně nahradit chování dodavatelů na volném trhu. Ekonomická výhodnost a časová úspora nejsou zákonem předjímané důvody, které legitimizují použití JŘBU. V daném případě přitom žalobce hospodárnost svého postupu prostřednictvím ekonomické analýzy či jiného relevantního podkladu ani nijak nedoložil. Ekonomická výhodnost tedy nemůže převážet nad zákonným postupem, neboť zásadu hospodárnosti nelze upřednostňovat před zásadou transparentnosti a zákazu diskriminace.“* V posuzované věci pak obviněný obdobně jako v citovaném rozsudku nepředložil ani žádný relevantní podklad, výpočet, kterým by dokládal hospodárnost svého postupu. Z uvedeného vyplývá, že nelze akceptovat takový postup zadavatele, při kterém by ve jménu zásady hospodárnosti docházelo k diskriminaci určitého okruhu uchazečů a omezování hospodářské soutěže. Obdobný závěr pak vyplývá i z rozsudku krajského soudu č. j. 30 Af 19/2019-115 ze dne 18. 2. 2021, ve kterém soud uvedl: *„Aby zadavatel mohl s úspěchem argumentovat hospodárností zvoleného řešení, musel by prokázat ekonomickou výhodnost jeho postupu jako celku, tj. od zadání původní veřejné zakázky po navazující zadávací řízení formou jednacích řízení bez uveřejnění, nikoliv pouze finanční výhodnost dílčího zadávacího řízení navazujícího na nešikovný postup zadavatele při zadání původní veřejné zakázky. Jen komplexní ekonomické zhodnocení prokazující zřejmou efektivnost zadavatelova postupu mohlo vést v dané věci k závěru, že žalobce byl oprávněn zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění (...).“* Úřad zdůrazňuje, že argumentace obviněného spočívající v tvrzeních o „účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti“ jeho postupu při zadání předmětné veřejné zakázky je ničím nepodložená, tj. je založena toliko na prostých odkazech na shora jmenované právní předpisy, a nemá tak reálnou oporu. Obviněný Úřadu žádný relevantní podklad (např. důkladný ekonomický rozbor) dokládající jím

tvrzenou „účelnost, hospodárnost a efektivnost“ jeho postupu nepředložil, resp. není ani součástí dokumentace o veřejné zakázce, a z ničeho tedy nevyplývá, že by obviněný před zadáváním předmětné veřejné zakázky z důvodu hospodárnosti vycházel z objektivně podložených informací. Úřad má tak v této souvislosti pochybnosti, zda obviněný vůbec takovým ekonomickým rozbohem (analýzou) disponuje, resp. zda „konkrétní“ ekonomický rozbor byl v době před zadáním šetřené veřejné zakázky podkladem pro rozhodnutí obviněného zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona, přičemž pokud ano, obviněný jej Úřadu nepředložil a současně ani není součástí jím předložených dokumentů. Úřad k této části argumentace obviněného rovněž odkazuje i na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R0072/2020/VZ ze dne 3. 7. 2020, v němž předseda Úřadu uvedl, že „[p]okud se chtěl obviněný zásady hospodárnosti dovolávat, bylo na něm, aby Úřadu příslušné skutečnosti tvrdil a doložil, a to aniž by k tomu byl Úřadem vyzván. Za těchto okolností nebylo povinností ani v možnostech Úřadu, aby namísto obviněného prováděl analýzu dostupnosti a ekonomických aspektů možného řešení potřeb zadavatele.“. Úřad dále k dané argumentaci dodává, že postup obviněného, jenž od uzavření původní smlouvy na vytvoření systému ISMS opakovaně uzavírá na základě jednacího řízení bez uveřejnění s vybraným uchazečem smlouvy týkající se provozování a úprav tohoto systému (jak bude dokumentováno níže), lze jen stěží považovat za postup hospodárny, resp. hospodárnější, než kdyby předmětné služby byly zajišťovány dlouhodobě dodavatelem vybraným např. na základě otevřeného řízení. Úřad proto, ve světle shora řečeného, považuje tuto argumentaci obviněného pro rozhodnutí věci za zcela irelevantní.

162. Pokud jde o obviněným tvrzenou existenci objektivních důvodů pro použití jednacího řízení bez uveřejnění spočívajících v nutnosti **ochrany autorských práv**, pak Úřad uvádí následující.
163. Z podkladů předložených obviněným vyplývá, že předmětem plnění původní veřejné zakázky byl návrh, implementace a systémová integrace ISMS. Z čl. 7. „Přechod práv, vlastnictví a autorská práva“ původní smlouvy je zřejmé, že na obviněného nepřešla žádná vlastnická nebo autorská práva týkající se dodaného předmětu plnění původní veřejné zakázky, neboť tato práva nadále náležela vybranému uchazeči. Vybraný uchazeč poskytl obviněnému výhradní licenci k ISMS s právem užívat ISMS v rámci celé své organizační struktury a na všech svých pracovištích. Obviněný byl oprávněn poskytnout oprávnění tvořící součást licence k ISMS třetí osobě nebo licenci postoupit třetím osobám bez souhlasu vybraného uchazeče pouze za účelem užití ISMS v rámci veřejné správy.
164. Z podkladů poskytnutých obviněným dále vyplývá, že ISMS byl po jeho vytvoření na základě původní smlouvy dále provozován, spravován a rozvíjen na základě navazujících dodatků a smluv, jež obviněný s vybraným uchazečem v mezidobí od uzavření původní smlouvy do uzavření dodatku č. 19 na veřejnou zakázku uzavřel. Těmito navazujícími smlouvami byl i dodatek č. 15 ze dne 27. 10. 2010 a dodatek č. 17 ze dne 28. 11. 2011. Předmětem plnění dodatku č. 15 byl technický návrh a realizace Centrálního registru administrativních budov (tj. CRAB), coby integrální součásti ISMS. Předmětem dodatku č. 17 pak byl technický návrh a realizace analytického modulu pro Centrální registr administrativních budov (CRAB) a rozšíření modulu CRAB v oblasti získávání on-line mapových podkladů a generování vrstvy evidovaných administrativních budov. Jak Úřad shodně zjistil z článků 7. „Přechod práv, vlastnictví a autorská práva“ předmětných dodatků, nepřešla v souvislosti s licencovanými

programy vybraného uchazeče na obviněného žádná vlastnická nebo autorská práva, kdy na něj přešlo pouze právo užívání příslušného programového vybavení.

165. S odkazem na výše předestřené skutečnosti Úřad shrnuje, že ISMS byl vybraným uchazečem pro obviněného vytvořen na základě původní smlouvy. Z původní smlouvy, jakož i z navazujících dodatků a smluv vyplývá, že obviněný je ISMS oprávněn užívat, nicméně si nesjednal potřebná licenční oprávnění pro úpravy systému třetí osobou. Právě řečené ostatně vyplývá i z vyjádření obviněného ze dne 20. 7. 2017, v němž obviněný mj. uvedl, že vybraný uchazeč jako jediný vlastní zdrojový kód a je nositelem výhradních autorských práv. Z daného vyjádření přitom neplyne, že by měl vybraný uchazeč vůli udělit autorskoprávní nebo jinou licenci od něj odlišnému subjektu, jenž by případně mohl předmět plnění veřejné zakázky obviněnému poskytnout. Úřad v tomto směru akceptuje argument obviněného, že výhradní práva svědčící konkrétnímu dodavateli v šetřeném případě existovala, protože není možno veřejnou zakázku zadat jinému subjektu. Jediné postavení vybraného uchazeče nevyplývalo z jeho speciálních schopností umožňujících mu jako jedinému podporovat a provozovat daný IT systém, ale toliko z důvodů autorskoprávních a smluvně-licenčních. Dále je třeba zkoumat, zda tento stav exkluzivity, založený na vytvoření IT systému chráněného autorským právem, nevytvořil, resp. nezpůsobil, sám obviněný. I pokud tedy ve zde posuzované věci existovala ze strany obviněného nutnost měnit ISMS vybraným uchazečem a z ní plynoucí nemožnost obviněného (popř. jiného dodavatele) do daného systému zasahovat a „přidávat“ do něj další systémy, popř. jej napojovat na konkrétní registry, neznamená to bez dalšího, že obviněný byl oprávněn šetřenou veřejnou zakázku zadat v jednacím řízení bez uveřejnění. Pokud by stav exkluzivity způsobil obviněný, není možné použít jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 4 písm. a) zákona jako celek. K tomu Úřad uvádí následující.

K naplnění podmínek jednacím řízení bez uveřejnění – k podmínce materiální

166. Jelikož Úřad dovodil, že existovala výhradní práva vybraného uchazeče k ISMS, pro která nebylo možné, aby navazující zakázky týkající se těchto systémů realizoval kdokoliv jiný než vybraný uchazeč, zabýval se dále tím, zda obviněný stav výlučnosti dodavatele sám nevytvořil. K tomu Úřad uvádí, že existenci podmínek, na základě nichž lze postupovat v jednacím řízení bez uveřejnění, nesmí zadavatel zavinit sám svým předchozím jednáním, jak vyplývá např. již z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne sp. zn. 5 Afs 42/2012 ze dne 11. 1. 2013 (k tomu viz bod 146. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
167. Úřad uvádí, že i sám obviněný ve svém vyjádření ze dne 13. 4. 2022 a následně i ve vyjádření ze dne 29. 4. 2022 odkazuje na předmětný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 42/2012-53, z nějž cituje. Obviněný s odkazem na předmětný rozsudek upozorňuje na 2 rozlišné situace, které mohou nastat a je třeba pečlivě vážit, o kterou z nich se jedná. Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku konstatoval, že *„je třeba velmi pečlivě vážit, zda postup zadavatele je skutečně zaviněný, či pouze nešikovný, neboť předmět veřejné zakázky zde je nepoměrně složitější, resp. jedná se o zakázku specializovanou. [...] Je proto otázkou účelnosti takto vynaložených veřejných prostředků, jestli je správné, aby si zadavatel vyhrazoval práva, o kterých nelze v době přípravy zadávacím řízení rozumně očekávat, že nastanou. Pokud v průběhu životnosti softwaru nastane z hlediska zadavatele objektivní změna (nová legislativa, nové manažerské rozhodnutí nadřízených orgánů), tak může nastat situace, kdy by vyloučení použití jednacím řízení bez uveřejnění fakticky znamenalo zákonem stanovenou povinnost zadavatele pořídit určitý software znovu a znehodnotit již vynaloženou investici na*

dosavadní software. Dalším klíčovým faktorem je proměnlivost úkolů zadavatele. Pokud zadavatel připravuje software tak, aby software splnil v dané chvíli objektivně stanovené úkoly a byl po uplynutí určité doby životnosti vyřazen, zajisté tomu přizpůsobí i zadávací podmínky. Nelze tedy, jak to učinil stěžovatel, konstatovat bez dalšího, že zadavatel nenaplnil materiální podmínku ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, když si v předcházející zakázce sám vytvořil právní omezení.“ Aby bylo možno konstatovat, že zadavatel, který svým jednáním při zadávání původní veřejné zakázky vytvořil exkluzivní postavení dodavatele původní veřejné zakázky, postupoval pouze „nešikovně“, muselo by v daném případě dojít k tomu, „*aby zadavatel prokazatelně neměl vědomí o tom, že v budoucnu vznikne potřeba zadat další veřejné zakázky*“ (rozsudek krajského soudu sp. zn. 62 Af 112/2013 ze dne 15. 10. 2015). Úřad dospěl k závěru, že situace, která byla posuzována Nejvyšším správním soudem ve shora citovaném rozsudku, je od skutkových okolností právě řešené věci odlišná.

168. Úřad i na základě doplněného dokazování nadále setrvává na přesvědčení, že obviněný již při uzavírání původní smlouvy v roce 2004 mohl předpokládat, že tak robustní systém, konkrétně ISMS, jehož vytvoření bylo předmětem plnění původní smlouvy, bude třeba do budoucna nutně dále rozvíjet, aktualizovat a rozšiřovat. Souvisí s tím i neuvedená doba plnění v původní smlouvě a obsah vyjádření obviněného ze dne 13. 4. 2022 (následně i vyjádření ze dne 29. 4. 2022) vztahující se k otázce ohledně plánované doby provozu ISMS, kdy obviněný nebyl schopen doložit, na jakou určitou dobu plánoval udržovat ISMS v provozu. Obviněný k této problematice pouze uvedl, že ISMS „*představoval specifické programové řešení vytvořené na míru potřebám obviněného, a to s ohledem na jeho působnost stanovenou platnou právní úpravou. Zadání původní veřejné zakázky bylo pojato jako komplexní řešení všech známých požadavků a potřeb obviněného v době vyhlášení veřejné zakázky (r. 2004), které byly možné uplatnit do zadání a následně plnění původní veřejné zakázky, a to včetně těch, které mohl objektivně předvídat.*“. Úřad toto tvrzení obviněného, že mohl objektivně předvídat pouze část změn, které měly nastat po spuštění systému do provozu, nevyvrací, každopádně jej považuje za irelevantní k projednávané věci a k položené otázce, tj. vztahující se k plánované době provozu ISMS, kterou obviněný nezodpověděl a nepodložil svá tvrzení ani žádnými relevantními materiály, na které by Úřad mohl reagovat. Úřad z dostupných dokumentů zjistil, že zadavatel si původně zajistil podporu systému na dobu 5 let od jeho zhotovení, přičemž počítal i se změnami daného systému. Jak je však evidentní z okolností a vyjádření obviněného ze dne 13. 4. 2022 a ze dne 29. 4. 2022, zadavatel měl v plánu ISMS užívat a udržovat v provozu po delší dobu, resp. nic nenasvědčuje skutečnosti, že by bylo při uzavírání původní smlouvy v roce 2004 v plánu ukončit provozování systému do roku 2011. Žádné důkazy v tomto směru předloženy obviněným nebyly. Úřad má tedy v tomto směru za prokázané, že obviněný zamýšlel pořídit robustní komplexní IT systém vytvořený na míru, pokrývající všechny jeho známé potřeby, přičemž z povahy věci je nutné předpokládat, že takový systém bylo potřeba pořídit na delší časové období, a nikoliv na omezenou dobu a s představou, že poté se pořídí systém jiný. Úřad konstatuje, že tento závěr je potvrzen i následným jednáním obviněného, který již od roku 2005 (tzn. jeden rok po uzavření smlouvy na zhotovení systému) začal přistupovat k nikoli bezvýznamným změnám ISMS.
169. Obviněný dále opětovně ve svých vyjádřeních poznamenává, že nemohl předpokládat, že vyvstane potřeba informační systém rozšiřovat, konkrétně, jak je uvedeno ve vyjádření ze dne 13. 4. 2022, obviněný „*opakovaně připomíná, že při přípravě původní veřejné zakázky, ani*

v roce 2004 při uzavírání původní smlouvy, nemohl předpokládat, že mu takřka o 8 let později vznikne zcela nová zákonná povinnost, konkrétně zákonná povinnost plynoucí z ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 110/2009 Sb., o základních registrech, na kterou bude muset reagovat a splnit ji.“ Úřad nezpochybňuje, že obviněný nemohl rozumně předvídat a určit konkrétní a přesnou délku používání ISMS, ale mohl rozumně předpokládat, že ISMS bude v provozu poměrně dlouhou dobu, přičemž za realistický je možno označit odhad min. 10 – 15 let provozu. Stejně tak obviněný nemusel (a zřejmě opravdu nemohl) předpokládat vznik konkrétní povinnosti dle (tehdy neexistujícího) zákona o základních registrech, nicméně vzhledem k robustnosti systému, jeho rozsahu a předmětu (nejedná se o jednoúčelový software ke zpracovávání agendy např. dle jednoho zákona) měl a mohl mít alespoň povšechnou představu o tom, že systém bude třeba během poměrně dlouhé doby, kdy bude provozován, upravovat. S legislativními změnami přinejmenším v obecné rovině musel obviněný počítat o to spíše, že součástí vybudovaného systému je ekonomická stránka fungování obviněného, pokud jde o majetek státu. Vybudovaný systém v sobě zahrnoval a řešil např. i účetnictví, které v právní úpravě průběžně doznává řady změn. K tomu obdobně uvádí krajský soud ve svém rozsudku č. j. 29 Af 31/2018-88 ze dne 31. 5. 2021, že „[p]rakticky u každého informačního systému, jehož použití není jednorázové, lze předpokládat potřebu provádění alespoň minimálních úprav, které jsou důsledkem vnějších faktorů, jako je např. změna legislativy, změna metodických pokynů, změna interních postupů u uživatele systému apod., které vyvolají potřebu úpravy systému v průběhu jeho užívání. Již jen z tohoto faktu lze dovozovat potřebu návazných plnění, a tedy zavinění stavu exkluzivity vybraného uchazeče právním předchůdcem žalobce, pokud v původní smlouvě přistoupil na smluvní ujednání, která mu umožňovala systém pouze užívat, na základě čehož musel být srozuměn se zadáváním následných plnění přímo vybranému uchazeči.“ Úřad má tedy za to, že obviněný musel počítat pro provoz předmětného informačního systému s dlouhou dobou a v souvislosti s tím i s potřebou v budoucnu na jisté změny legislativy reagovat změnami daného informačního systému, aby si zajistil jeho funkčnost v souladu s vyvíjejícími se potřebami obviněného coby uživatele systému. Nicméně, jak bylo Úřadem zjištěno, obviněný nezajistil či neupravil možnost budoucího předání správy ISMS na jinou osobu např. prostřednictvím licenčních ujednání.

170. Úřad nepokládá za přesvědčivou argumentaci obviněného, která je obsahem vyjádření ze dne 13. 4. 2022 (následně i vyjádření ze dne 29. 4. 2022), že obviněný v době uzavírání původní smlouvy v roce 2004 předpokládal, že po ukončení smluvního vztahu plynoucího z původní smlouvy v roce 2004 bude poskytování ICT služeb převzato Státní tiskárnou cenin, jelikož obviněný toto tvrzení doložil pouze Výroční zprávou Státní tiskárny cenin z roku 2011, což Úřad nemůže brát jako relevantní argument v souvislosti se stavem v roce 2004. Úřad nezjistil žádný důvod (a obviněný tak ani neargumentuje), že by v roce 2004 mohl oprávněně předpokládat, že by si údržbu a změny pořízovaného ISMS mohl zajistit vlastními kapacitami, popř. kapacitami v rámci resortu ministerstva financí, z čehož by vyplývala domněnka, že není nutné si zajistit potřebná licenční oprávnění pro úpravy systému třetími osobami. S takovým předpokladem obviněný evidentně v roce 2004 nekalkuloval. Z výše uvedeného Úřad tedy dospěl k závěru, že obviněný postupoval zaviněně, jelikož měl a mohl předpokládat v roce 2004 budoucí potřebu změn ISMS, a svá tvrzení, že jednal „pouze nešikovně“, nikterak relevantně nedoložil.

171. Shora uvedené úvahy jsou potvrzovány i skutečným jednáním obviněného. Předmětem plnění původní smlouvy uzavřené dne 8. 10. 2004 s vybraným uchazečem bylo zhotovení ISMS, jehož účelem je zajištění informací o majetku státu včetně informací ohledně účetnictví či katastru nemovitostí. V roce 2010 byl k této smlouvě uzavřen dodatek č. 15, který dosavadní ISMS rozšířil o nový modul CRAB, který je určen k podpoře hospodárného využívání administrativních budov patřících státu. V roce 2011 byl dodatkem č. 17 ISMS-CRAB rozšířen o analytický a mapový modul, který rozšiřuje funkcionality CRABu. Nakonec v roce 2012 byl uzavřen Úřadem řešený dodatek č. 19 na předmětnou veřejnou zakázku, který napojil ISMS-CRAB na ISZR a rozšířil funkcionality ISMS-CRAB o Evidenci požadavků na dislokační komise.
172. Z dokumentace předložené obviněným vyplývá, že před zahájením zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku došlo na základě jednacích řízení bez uveřejnění mj. k uzavření dvou dodatků, a to dodatku č. 15 v roce 2010 a dodatku č. 17 v roce 2011, a dále došlo v průběhu fungování ISMS celkem k uzavření dalších 16 dodatků, z nichž některé reagovaly na legislativní změny, měnily funkcionalitu ISMS, či se jednalo o jistý způsob rozšíření ISMS. Úřad ověřil, že k prvnímu rozšíření a úpravě funkcionalit ISMS došlo poměrně záhy, a to uzavřením smlouvy z roku 2005, přičemž předmětem této smlouvy byla mj. integrace dalších datových zdrojů do ISMS, dodávka modulu ISMS pro prostorovou identifikaci a klasifikaci nemovitého majetku a rozšíření o externí rozhraní na registry ISMS. Následně k dalšímu rozšíření ISMS došlo uzavřením dodatku č. 4 v roce 2006 a k poslednímu rozšíření, o němž má Úřad dostupné informace, došlo na základě uzavření dodatku č. 19 v roce 2012. Ke změnám původního plnění poskytnutého vybraným uchazečem na základě původní smlouvy docházelo tedy již od roku 2006. Lze tedy konstatovat, že ISMS byl průběžně vyvíjen, přičemž dle přílohy č. 1 k původní smlouvě, čl. 1.7 „Zajištění dalších služeb“ vyplývá, že obviněný počítal již při uzavření původní smlouvy s možností potřebné aktualizace, údržby, vývoje a úprav ISMS vyvolané změnou legislativních předpisů, jelikož si tyto podmínky v původní smlouvě stanovil. Úřad dospěl i na základě právě uvedených skutečností k závěru, že dodatek č. 19, ale ani dodatek č. 15 nemohl pro obviněného představovat zcela novou a nečekanou situaci, pokud jde o nutnost změny systému. V důsledku určitých legislativních změn totiž obviněný objednával změny ISMS již od roku 2005. Z pohledu Úřadu tak obviněný nemohl rozumně předpokládat, že od roku 2010, kdy měla končit platnost smluvního ujednání týkající se fixovaných cen pro provádění změn ISMS vybraným uchazečem, již k žádné změně právních předpisů nedojde. A obviněný ani neprokázal, že by z jakýchkoliv důvodů kalkuloval s krátkou dobou fungování systému a plánoval jeho užívání již v roce 2010 nebo 2011 ukončit a že by nutnost užívat systém, a tedy jej i udržovat funkční a dále jej rozvíjet, byla obviněnému vnucena vnějšími okolnostmi, které nemohl předvídat a které nemohl ovlivnit. O takovou situaci se v řešeném případě evidentně nejednalo.
173. Nadto je nutno podotknout, že prováděné změny byly nikoliv zanedbatelného charakteru, když cena za objem změn např. dle dodatku č. 15 (na který dodatek č. 19 navazoval) byla ve výši cca 110 milionů Kč bez DPH, dle dodatku č. 17 ve výši cca 16,5 milionu Kč bez DPH a dle dodatku č. 19 ve výši cca 25 milionů Kč bez DPH. Z uvedeného je zřejmé, že ceny sjednané v rámci předmětných dodatků svou hodnotou převyšují cenu sjednanou v původní smlouvě, která činí cca 37 milionů Kč bez DPH, což vypovídá o rozsahu úprav ISMS, které byly na základě smluv na vývoj předmětného systému učiněny.

174. V kontextu shora uvedeného pak z pohledu Úřadu nemůže obstát argumentace obviněného založená na nutnosti nepředvídatelných úprav ISMS, kdy obviněný mj. odkazuje na následnou zcela novou zákonnou povinnost obviněného, kterou nemohl v době původní veřejné zakázky předvídat a ani mu nebyla známa.
175. Úřad na tomto místě nezpochybňuje, že nová legislativní úprava vyžadovala potřebu úprav ISMS. Obviněný však již předtím přistoupil k uzavření několika dodatků, jejichž předmětem byl vývoj ISMS v reakci na legislativní změny. Z pohledu Úřadu bylo tak v zásadě možné očekávat vývoj právní úpravy a změnu požadavků a povinností provozovatelů informačních systémů, přičemž, jak již bylo dovozeno výše, bylo možné očekávat, že obviněný na tuto úpravu bude muset reagovat a bude zapotřebí provedení dalších změn předmětného informačního systému.
176. Pokud tedy Úřad dospěl k závěru, že obviněný musel v době uzavření původní smlouvy v roce 2004 předvídat, že funkčnost ISMS bude muset být zachována v řádu několika let, musel obviněný s ohledem na shora uvedené okolnosti předpokládat nutnost budoucích aktualizací, úprav a doplnění předmětného systému. Pokud obviněný následně učiní rozhodnutí využít ISMS i pro následující období, kdy i tato skutečnost přispěje k nutnosti provádět průběžně změny (tyto byly přijímány nepřetržitě, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění tohoto rozhodnutí) tohoto systému, nelze tímto obejít povinnosti stanovené zákonem.
177. Úřad zde odkazuje na dle jeho názoru příléhavý názor krajského soudu, který v rozsudku ze dne 14. 2. 2022 sp. zn. 29 Af 18/2018 uvedl, že *„při zadávání navazující veřejné zakázky není hlavním předmětem činnosti zadavatele zjišťování a hodnocení izolovaného skutkového a právního stavu ke dni zadávání původní zakázky, resp. uzavírání původní smlouvy, ale primárně vyhodnocení celkové situace v okamžiku zadání navazující veřejné zakázky v JŘBU, přičemž podmínky pro její zadání je třeba posuzovat s ohledem na zákonnou úpravu účinnou v době jejího zadávání a se zohledněním rozhodovací praxe žalovaného a soudů známé v tu dobu.“* Jinými slovy řečeno, v roce 2012, kdy uzavíral smlouvu na šetřenou veřejnou zakázku, se zadavatel nemohl na svoji údajnou nevědomost o potřebě zadávat navazující veřejné zakázky odkazovat nejen s ohledem na stav v roce 2004, ale i s ohledem na všechny další dodatky (viz body 94. - 116. tohoto rozhodnutí), které byly v průběhu let uzavírány.
178. Co se týče ostatních zadavatelem uváděných úprav ISMS, které nesouvisí s legislativními změnami, vyplývají tyto v zásadě z požadavků uživatelů, požadavků ze strany externích informačních systémů, se kterými je ISMS propojen, požadavků technické povahy s ohledem na stabilitu, bezpečnost, komfort a udržitelnost při práci s předmětným systémem. Z pohledu Úřadu jde o změny takové povahy, které musí kterýkoliv rozumně uvažující zadavatel mající minimální zkušenost s informačním systémem, zejména vytvářeným či modifikovaným pro účely komplexního fungování objednatele, předvídat. Změny tohoto charakteru byly z pohledu Úřadu v obecné rovině předvídatelné, neboť v oblasti IT dochází k poměrně rychlému vývoji a u informačního systému, který si obviněný u vybraného uchazeče objednal, bylo nutné počítat s ohledem na zamýšlenou délku používání (min. 10 let) tohoto systému, že bude nutné do systému zasáhnout a upravit jej, i pokud jde o funkcionality systému a napojení na další systémy.
179. S ohledem na výše uvedené okolnosti je evidentní, že nelze dojít k závěru, že obviněný prokazatelně nemohl mít vědomí o potřebě budoucích velmi častých aktualizací, úprav

a doplnění tohoto informačního systému, neboť obviněnému muselo být již při uzavírání původní smlouvy zřejmé, že předmětný systém bude užívat dlouhodobě a bude třeba pravděpodobně provádět např. s ohledem na legislativní změny či z jiných okolností vyplývající požadavky jisté úpravy. Obviněný si tedy již v době pořizování systému ISMS musel být vědom potřeby jeho dalšího rozvoje, aktualizací, rozšíření či úprav a situaci, kdy musel jakékoliv další úpravy zadávat výhradně vybranému uchazeči, vytvořil vědomě. V daném případě pak neplatí, že by se jednalo o úpravy, o kterých nešlo v době přípravy zadávacího řízení rozumně očekávat, že nastanou; obviněný měl již v době uzavírání původní smlouvy na tuto budoucí potřebu myslet a způsob pořízení ICT systému tomuto přizpůsobit.

180. Ve vztahu k tvrzení obviněného, že Úřad již v roce 2015 a opětovně v roce 2016 posuzovanou veřejnou zakázku přezkoumával, přičemž ani jednou neshledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední, uvádí Úřad následující. Úřad konstatuje, že předmětnou veřejnou zakázku přezkoumával na základě podnětů sp. zn. P1089/2015/VZ a sp. zn. P0181/2016/VZ, přičemž po prošetření v podnětů uváděných skutečností Úřad neshledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední, přičemž však konstatoval, že to neznamená, že pokud vyjdou najevo nové skutečnosti, je možnost následného přezkoumání postupu obviněného do budoucna vyloučeno, s čímž byl obviněný seznámen. Obviněný byl tedy srozuměn s tím, že předmětná veřejná zakázka může být v budoucnu opětovně podrobena přezkumu ze strany Úřadu. Ve věci předmětné veřejné zakázky, přezkoumávané v rámci jmenovaných podnětů, nebylo vedeno správní řízení (které by bylo případně zahájeno až po prošetření podnětu), v němž by Úřad autoritativně rozhodl, zda obviněný zákon porušil, či nikoliv. Z toho důvodu nelze hovořit o porušení zásady *ne bis in idem* Úřadem, ani o porušení zásady *rei iudicata* (resp. v tomto případě *rei administrata*).
181. Úřad uvádí, že mimo jiného „novými skutečnostmi“, jež iniciovaly opětovný přezkum předmětné veřejné zakázky, byl především judikurní posun týkající se oprávněnosti použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona. Úřad podotýká, že tento judikurní posun je povinen respektovat a reflektovat jej ve své rozhodovací praxi; nejednalo se tudíž o bezdůvodně zahájený přezkum, nýbrž o přezkum založený na relevantních příčinách. Úřad nijak nepopírá, že rozsudek krajského soudu sp. zn. Af 112/2013 ze dne 15. 10. 2015, na který v oznámení o zahájení řízení o přestupku taktéž odkazuje, měl k dispozici již v době, kdy předmětnou veřejnou zakázku původně přezkoumával, jak uvádí obviněný v jeho vyjádření ze dne 20. 7. 2017, nicméně v danou dobu nebyl dosud znám postoj Nejvyššího správního soudu k dané otázce.
182. Současně je nutno konstatovat, že tento fakt rozhodně nemůže představovat překážku pro nový přezkum postupu obviněného, resp. pro zahájení tohoto řízení o přestupku, a to i s ohledem na to, že po vydání citovaného rozsudku teprve postupně došlo k ustálení soudní judikatury stran náhledu na použitelnost jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona pro zadání konkrétní veřejné zakázky. Nelze rovněž opominout skutečnost, že činnost Úřadu je ovládána mj. principem oficiality, což znamená, že správní orgán obecně, čili samozřejmě i Úřad, má právo a povinnost zahájit správní řízení z moci úřední, jakmile nastane konkrétní skutečnost předvídaná příslušným právním předpisem, tzn. v pozici Úřadu skutečnost předvídaná zákonem o veřejných zakázkách. Pokud tedy Úřad shledá, že existují důvody pro zahájení správního řízení, zahajuje správní řízení ve smyslu § 78 odst. 2 zákona o

přestupcích. Ve vztahu k právě uvedenému je příp. možno odkázat i na usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 10. 2002 sp. zn. II. ÚS 586/02.

183. Ve věci přitom nedošlo ani k porušení legitimního očekávání zadavatele, protože zadavatel (logicky) nemohl svůj postup v roce 2012 odvozovat od výsledku šetření podnětů z roku 2015 a 2016.
184. Na základě výše uvedeného tedy Úřad dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání předmětné veřejné zakázky, zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona. Nelze totiž zcela vyloučit možnost, že pokud by obviněný šetřenou veřejnou zakázku zadal v takovém druhu zadávacího řízení, jež umožňuje širší konkurenci a vzájemnou soutěž dodavatelů, mohl obdržet nabídky i od dalších potencionálních dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky pro obviněného, a v důsledku toho mohlo dojít k úspoře financí z veřejných zdrojů, což ostatně patří mezi základní účely a cíle zákona. Obviněný tak svým jednáním výrazně omezil hospodářskou soutěž. Proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení sankce

185. Úřad opakuje, že došlo k zásadní změně, pokud jde o právní úpravu správního trestání, kdy novou právní úpravu představuje zákon o přestupcích, který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017. Tento zákon modifikuje správní trestání a sjednocuje hmotněprávní i procesní úpravu přestupků fyzických osob a správních deliktů podnikajících fyzických osob a právnických osob.
186. Z hlediska procesního platí obecná zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájené přede dnem nabytí jeho účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí jeho účinnosti, zůstávají zachovány (pokud přechodné ustanovení nestanoví něco jiného).¹ Procesní úprava správního trestání fyzických i právnických osob je systematicky sjednocena v zákoně o přestupcích, tato nová procesní úprava správního trestání není pro správní řízení vedené podle ZZVZ jako celek vyloučena. Jeho aplikace na předmětné správní řízení není vyloučena ani s ohledem na přechodná ustanovení, zejména § 112 odst. 1, odst. 4 a 5 zákona o přestupcích.
187. Podle § 112 odst. 1 zákona o přestupcích se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k důkazu jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.
188. Podle § 112 odst. 4 zákona o přestupcích se zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.

---

¹ Srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2016, sp. zn. II. ÚS 512/05, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 21 Cdo 1556/2004 a rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2007, sp. zn. 1 Azs 55/2006.

189. Podle § 112 odst. 5 zákona o přestupcích bylo-li řízení o přestupku a řízení o dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení nebo novém řízení podle tohoto zákona.
190. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu (přestupku) tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
191. Jelikož obviněný v zadávacím řízení na veřejnou zakázku nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 zákona, když veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona, přičemž tento postup obviněného mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel s vybraným uchazečem dodatek č. 19 na veřejnou zakázku, dopustil se spáchání správního deliktu (přestupku) podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
192. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění zákona č. 341/2013 Sb. (účinného do 5. 3. 2015) odpovědnost právnické osoby za správní delikt (přestupek) zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
193. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění zákona č. 40/2015 Sb. (účinného do 30. 9. 2016) odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
194. Podle § 270 odst. 3 ZZVZ, ve znění zákona č. 147/2017 Sb. (účinného do 30. 6. 2017) odpovědnost zadavatele za správní delikt (přestupek) zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
195. Podle § 270 odst. 5 ZZVZ, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (účinného od 1. 7. 2017) promlčecí doba činí 5 let, přičemž podle odst. 6 předmětného ustanovení se promlčecí doba přerušuje:
- a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,
  - b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným.
196. Podle § 270 odst. 7 ZZVZ přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová.
197. Podle § 270 odst. 8 ZZVZ byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání.
198. V návaznosti na posledně citovaná ustanovení Úřad před uložením pokuty ověřil, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, resp. k jeho promlčení. Dodatek č. 19 na veřejnou zakázku byl obviněným uzavřen dne 10. 9. 2012, čímž došlo ke spáchání přestupku. Úřad se o možném spáchání přestupku poprvé dozvěděl z podnětu, který obdržel dne 16. 10. 2015. Správní řízení týkající se předmětné veřejné zakázky bylo zahájeno Úřadem z moci úřední dne 11. 7. 2017. Úřad dne 1. 9. 2017 vydal napadené rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost obviněného za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, ve znění zákona č. 147/2017 Sb., nezanikla, neboť Úřad zahájil správní řízení před uplynutím 5 let ode dne, kdy byl správní delikt spáchán, a současně do 3 let ode dne, kdy se o něm

dozvěděl. Úřad současně konstatuje, že zahájením správního řízení došlo k přerušení promlčecí doby (promlčecí doba dle § 270 ZZVZ byla ke dni 11. 7. 2017 v běhu, resp. k tomuto dni neuplynula) a započal běh nové promlčecí doby. Vydáním napadeného rozhodnutí znovu došlo k přerušení promlčecí doby a začala běžet promlčecí doba nová. Jelikož byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za předmětný přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání, tedy dne 10. 9. 2022. Úřad sděluje k aplikaci konkrétní právní úpravy týkající se promlčení následující. Úřad ověřil, že právní úprava obsažená § 121 odst. 3 zákona, ve znění zákona č. 341/2013 Sb., obsahuje delší promlčecí dobu než následná právní úprava. Žádná pozdější právní úprava však není pro obviněného příznivější v tom smyslu, že by podle ní bylo možno uzavřít, že jeho odpovědnost za přestupek zanikla. K promlčení odpovědnosti obviněného za přestupek tak ke dni vydání rozhodnutí Úřadu nedošlo.

199. Úřad ověřil, zda nedošlo k souběhu s jinými přestupky obviněného, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle zákona. Ke spáchání projednávaného přestupku došlo ve dne 10. 9. 2012. Úřad konstatuje, že neshledal, že by se obviněný v tomto období dopustil jiného správního deliktu, resp. přestupku, který by byl s právě projednávaným přestupkem v souběhu.
200. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt (přestupek) uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt (přestupek) podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
201. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se obviněný dopustil přestupku, a za kterou je obviněnému ukládána pokuta, činí 29 991 600 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tedy činí 2 999 160 Kč.
202. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu (přestupku), přičemž zákon demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu (přestupku) podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti přestupku pak Úřad zohlednil následující skutečnosti.
203. Ke způsobu spáchání přestupku Úřad uvádí, že obviněný se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při výběru dodavatele veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 21 odst. 2 zákona, když dne 10. 9. 2012 uzavřel v rámci jednacího řízení bez uveřejnění dle ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona s vybraným uchazečem dodatek č. 19 na veřejnou zakázku, aniž by pro daný druh zadávacího řízení byly splněny veškeré zákonem stanovené podmínky, přičemž tento postup obviněného mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Vybraný uchazeč nebyl v souvislosti s předmětem veřejné zakázky zadané v jednacím řízení bez uveřejnění vystaven jakékoliv konkurenci, neproběhla žádná soutěž o cenu nebo ekonomickou výhodnost nabídky. Úřad konstatuje, že nezákonné vyloučení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z nejzávažnějších porušení zákona, jehož hlavním cílem je zajištění účinné konkurence a efektivní hospodářské soutěže. Následkem postupu obviněného došlo zcela k vyloučení hospodářské soutěže, neboť v důsledku nezákonného postupu obviněného došlo k zadání předmětné veřejné zakázky přímo vybranému uchazeči.
204. Úřad dále uvádí, že lze přihlédnout a ve prospěch obviněného zohlednit samotnou příčinu spáchání přestupku, za kterou je možno označit nevhodnou úpravu smluvních ujednání v roce

2004. Úřad v této souvislosti zohledňuje, že zadavatel, který má na tuto situaci reagovat v letech 2012, nemá z povahy věci tolik efektivních nástrojů jako zadavatel v čase zadávání původní veřejné zakázky. Úřad akcentuje kontinuitu při plnění úkolů obviněného, nicméně uvědomuje si rovněž potřebu zohlednění této výrazné časové prodlevy (jejímž důsledkem je např. i odlišné personální obsazení v čele zadavatele) mezi příčinou a následným jednáním obviněného, které lze označit za protizákonné.
205. Úřad dále nepřehlídí a ve prospěch obviněného zohledňuje jeho snahu zvrátit původní příčinu, a to uzavřením nové smlouvy v rámci nového otevřeného zadávacího řízení v roce 2019 na zhotovení nového informačního systému a jeho provoz, podporu a rozvoj.
206. Úřad při stanovení výše pokuty v souvislosti se závěry uvedenými v rozsudku krajského soudu ze dne 9. 4. 2015, sp. zn. 62 Af 123/2013, zohlednil rovněž skutečnost, že od spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uplynulo více než 9 let. Úřad tak konstatuje, že vlivem časové prodlevy mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním (vydáním rozhodnutí o sankci) dochází k výraznému oslabení smyslu a účelu trestu.
207. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z „Výroční zprávy 2021“ Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových zveřejněné na jeho internetových stránkách (<https://www.uzsvm.cz/vyrocní-zprava-2021-druhe-nejvyssi-prijimy-v-historii-a-desitky-uhajenych-miliard>) vyplývá, že celkové příjmy za rok 2021 obviněného činily 1 772 459 282 Kč. Vzhledem k těmto skutečnostem Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.
208. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Je tedy třeba mít na paměti, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů proto Úřad uložil pokutu ve výši 100 000 Kč (jedno sto tisíc korun českých), přičemž ji posoudil vzhledem k souvislostem případu jako dostačující a k možnostem obviněného přiměřenou.
209. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
210. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42,
128 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy